

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Neuvosto	
96/C 220/01	Neuvoston 3 päivänä kesäkuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 32/96 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon	1
96/C 220/02	Neuvoston 10 päivänä kesäkuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 33/96 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi henkilönsuojaimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 89/686/ETY muuttamisesta	11
96/C 220/03	Neuvoston 18 päivänä kesäkuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 34/96 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi televiestinnän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteen-toimivuuden varmistamiseksi	13
96/C 220/04	Neuvoston 18 päivänä kesäkuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 35/96 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen 96/. /EY tekemiseksi terveystilanteen seurantaa koskevan yhteisön toimintaohjelman hyväksymisestä kansanterveyden alalla	36

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 3 päivänä kesäkuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 32/96

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/.../EY antamiseksi palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon

(96/C 220/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan ja 66 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsovat, että

- 1) perustamissopimuksen 3 artiklan c alakohdan nojalla henkilöiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta rajoittavien esteiden poistaminen jäsenvaltioiden väliltä on yksi yhteisön tavoitteista,
- 2) perustamissopimuksessa kielletään palveluja tarjottaessa kansalaisuuteen tai asuinpaikkaan perustuvat rajoitukset siirtymäkauden päätyttyä,
- 3) sisämarkkinat muodostavat toteutuessaan dynaamisen toimintaympäristön jäsenvaltioiden väliselle palvelujen tarjoamiselle innostamalla yhä useampia yrityksiä lähettämään työntekijöitä tilapäisiin työtehtä-

viin muun kuin sen jäsenvaltion alueelle, jossa he tavallisesti työskentelevät,

- 4) palvelujen tarjoaminen voi käsittää joko yrityksen omaan lukuunsa ja omalla johdolla suorittaman työn yrityksen ja palvelujen vastaanottajan välillä tehdyn sopimuksen mukaisesti tai palkattujen työntekijöiden asettamisen toisen yrityksen käyttöön julkisella tai yksityisellä sektorilla,
- 5) tällainen palvelujen tarjoamisen edistäminen valtioiden välillä edellyttää vilpittöntä kilpailua ja toimenpiteitä työntekijöiden oikeuksien varmistamiseksi,
- 6) työsuhteen muuttumisesta ylikansalliseksi aiheutuu työsuhteeseen sovellettavaa lainsäädäntöä koskevia ongelmia; osapuolten edun mukaisesti olisi määrättävä tällaiseen työsuhteeseen sovellettavista työehdoista ja työoloista,
- 7) sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta lainsäädännöstä Roomassa 19 päivänä kesäkuuta 1980 tehty yleissopimus⁽⁴⁾, jonka kaksitoista jäsenvaltiota on allekirjoittanut, tuli voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1991 useimmissa jäsenvaltioissa,
- 8) kyseisen yleissopimuksen 3 artiklassa määrätään pääsääntönä osapuolten vapaudesta valita sovellettava lainsäädäntö; jos valintaa ei ole tehty, sopimusta koskee 6 artiklan 2 kohdan mukaan sen maan lainsäädäntö, jossa työntekijä tavallisesti tekee työ- sopimuksen mukaista työtään, vaikka hän on tilapäisesti lähetettynä työhön toiseen maahan, tai jos työntekijä ei tavallisesti tee työtään vain yhdessä ainoassa maassa, sopimusta koskee sen maan lainsäädäntö, jossa työntekijän palkannut toimipaikka sijaitsee, jollei kaikki olosuhteet huomioon ottaen

⁽¹⁾ EYVL N:o C 72, 15.3.1993, s. 78⁽²⁾ EYVL N:o C 49, 24.2.1992, s. 41⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 12.2.1993 (EYVL N:o C 72, 13.3.1993, s. 85), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu ... (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös tehty (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä).⁽⁴⁾ EYVL N:o L 266, 9.10.1980, s. 1

- työsopimus liity tätä läheisemmin toiseen maahan, missä tapauksessa sovelletaan tämän maan lainsäädäntöä,
- 9) kyseisen yleissopimuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaan osapuolten tekemä valinta sovellettavasta lainsäädännöstä ei saa jättää työntekijää vaille sen lainsäädännön pakottavien säännösten takaamaa suojelua, jota kyseisen artiklan 2 kohdan nojalla sovelletaan silloin, kun valintaa ei ole tehty,
- 10) kyseisen yleissopimuksen 7 artiklassa määrätään, että tietyin edellytyksin voidaan saattaa sovellettavaksi ilmoitetun lainsäädännön kanssa samanaikaisesti voimaan toisen valtion pakottavat säännökset, erityisesti sen jäsenvaltion lainsäädännön, jonka alueelle työntekijä on tilapäisesti lähetetty,
- 11) kyseisen yleissopimuksen 20 artiklassa tarkoitetun yhteisöoikeuden ensisijaisuusperiaatteen mukaisesti yleissopimuksessa ei rajoiteta niiden säännösten soveltamista, joilla erityiskysymyksissä vahvistetaan sopimusvelvoitteita koskevat lainvalintasäännöt ja jotka sisältyvät tai tulevat sisältymään Euroopan yhteisöjen toimielinten antamiin säädöksiin taikka näitä säädöksiä täytäntöönpantaessa yhdenmukaisesti kansallisiin lainsäädäntöihin,
- 12) yhteisöoikeus ei estä jäsenvaltioita ulottamasta lainsäädäntönsä soveltamisalaa tai työmarkkinaosapuolten tekemiä työehtosopimuksia koskemaan kaikkia alueellaan työskenteleviä palkattuja työntekijöitä, tilapäiset mukaan lukien, vaikka työnantaja olisikin sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon; yhteisöoikeudessa ei kiellä jäsenvaltioita varmistamasta näiden sääntöjen noudattamista aiheellisin keinoin,
- 13) jäsenvaltioiden lainsäädännöt on sovittava yhteen sellaisten vähimmäissuojaa koskevien pakottavien ydinsääntöjen säätämiseksi, joita työnantajien on vastaanottajavaltiossa noudatettava lähettäessään työntekijöitä tilapäisesti työhön sen jäsenvaltion alueelle, jossa palvelua tarjotaan; tällainen yhteensovittaminen voidaan varmistaa vain yhteisöoikeuden avulla,
- 14) näiden selkeästi määriteltyjen suojelua koskevien sääntöjen "kovan ytimen" on oltava palvelujen tarjoajaa velvoittava riippumatta siitä kuinka kauan työntekijä on lähetetty muualle,
- 15) olisi säädettävä, että tietyissä tarkasti määritellyissä, hyödykkeen kokoamista ja/tai asennusta koskevissa tapauksissa ei sovelleta vähimmäispalkkoja ja palkallisen vuosiloman vähimmäiskestoa koskevia säännöksiä,
- 16) lisäksi olisi varmistettava tietty jousto sovellettaessa vähimmäispalkkoja ja palkallisen vuosiloman vähimmäiskestoa koskevia säännöksiä; jos työkomennus kestää enintään yhden kuukauden, jäsenvaltiot voivat tietyin edellytyksin poiketa vähimmäispalkkoja koskevista säännöksistä tai säätää mahdollisuudesta poiketa työehtosopimuksin; jos suoritettava työ on laajuudeltaan vähäinen, jäsenvaltiot voivat poiketa vähimmäispalkkoista ja palkallisen vuosiloman vähimmäiskestoa koskevista säännöksistä,
- 17) vastaanottajamaassa voimassa olevat vähimmäissuojaa koskevat pakottavat säännöt eivät saa estää työntekijöille edullisempien työehtojen ja -olojen soveltamista,
- 18) on noudatettava periaatetta, jonka mukaan yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneet yritykset eivät saa suotuisampaa kohtelua kuin jäsenvaltion alueelle sijoittautuneet yritykset,
- 19) tämä direktiivi ei velvoita oikeudellisesti tunnustamaan tilapäistyövoimaa välittäviä yrityksiä, eikä se estä jäsenvaltioita soveltamasta alueellaan työvoiman vuokrausta koskevaa lainsäädäntöään sellaisiin yrityksiin, jotka eivät ole sijoittautuneet jäsenvaltioiden alueelle, mutta jotka palveluja tarjotessaan harjoittavat toimintaansa jäsenvaltioiden alueella, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista,
- 20) tämä direktiivi ei vaikuta yhteisön kolmansien maiden kanssa tekemiin sopimuksiin eikä kolmansien maiden palvelujen tarjoajien pääsyä jäsenvaltioiden alueelle koskeviin jäsenvaltioiden lakeihin; tämä direktiivi ei myöskään rajoita kolmansien maiden kansalaisten maahantulon, siellä oleskelun ja työntöön edellytyksiä koskevaa kansallista lainsäädäntöä;
- 21) sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1408/71⁽¹⁾ vahvistetaan sosiaaliturvaetuuksiin ja -maksuihin sovellettavat säännökset,
- 22) tämä direktiivi ei rajoita ammatillisten etujen puolustamiseen liittyviä kollektiivisia toimia koskevaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöä,
- 23) jäsenvaltioiden toimivaltaisten tahojen on oltava keskenään yhteistoiminnassa tätä direktiiviä sovellettaessa; jäsenvaltioiden on säädettävä tai määrättävä asiaankuuluvista toimenpiteistä tämän direktiivin noudattamatta jättämisen osalta,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 149, 5.7.1971, s. 2, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3096/95 (EYVL N:o L 335, 30.12.1995, s. 10).

- 24) on huolehdittava tämän direktiivin moitteettoman soveltamisen varmistamisesta ja määrättävä tätä var-
ten komission ja jäsenvaltioiden välisestä tiivistä
yhteistoiminnasta, ja
- 25) viimeistään viiden vuoden kuluttua tämän direktii-
vin antamisesta komissio tarkastelee uudelleen
tämän direktiivin soveltamista koskevia yksityiskoh-
taisia sääntöjä ehdottaakseen tarpeellisia muutok-
sia,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan jäsenvaltioon sijoittautu-
neisiin yrityksiin, jotka tarjotessaan valtioiden välillä pal-
veluja lähettävät 3 kohdan mukaisesti työntekijöitä työ-
hön toisen jäsenvaltion alueelle.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta kauppamerenkulkua
harjoittavien yritysten aluksilla työskentelevään henkilö-
kuntaan.
3. Tätä direktiiviä sovelletaan, kun 1 kohdassa tarkoi-
tetut yritykset toteuttavat jotain seuraavista valtioiden
välisistä toimenpiteistä:
- a) työntekijän lähettäminen työhön yrityksen lukuun ja
sen johdolla jäsenvaltion alueelle kyseisen yrityksen ja
asianomaisessa jäsenvaltiossa toimivan palvelujen vas-
taanottajan välillä tehdyn sopimuksen nojalla, jos
lähettävän yrityksen ja työntekijän välillä on työsuhde
työntekijän lähetettynä olon ajan,
tai
 - b) työntekijän lähettäminen jäsenvaltion alueelle työko-
mennukselle yritysryhmään kuuluvaan toimipaikkaan
tai yritykseen, jos lähettävän yrityksen ja työntekijän
välillä on työsuhde työntekijän lähetettynä olon
ajan,
tai
 - c) kun kyse on tilapäistä työvoimaa välittävistä yrityk-
sestä tai työvoiman vuokrausta harjoittavasta yrityk-
sestä, työntekijän lähettäminen sellaisen yrityksen
käyttöön, joka on sijoittautunut jonkin jäsenvaltion
alueelle tai joka harjoittaa toimintaansa jonkin jäsen-
valtion alueella, jos tilapäistä työvoimaa välittävän
yrityksen tai työvoiman vuokrausta harjoittavan yri-
tyksen ja työntekijän välillä on työsuhde työntekijän
lähetettynä olon ajan.
4. Muuhun kuin jäsenvaltioon sijoittautuneet yritykset
eivät voi saada suotuisampaa kohtelua kuin jäsenvaltioon
sijoittautuneet yritykset.

2 artikla

Määritelmä

1. Tässä direktiivissä lähetetyllä työntekijällä tarkoite-
taan työntekijää, joka rajoitetun ajan tekee työtään muun

kuin sen jäsenvaltion alueella, jossa hän tavallisesti työ-
skentelee.

2. Tässä direktiivissä työntekijän käsite on sama kuin
sen jäsenvaltion lainsäädännössä sovellettava käsite,
jonka alueelle työntekijä on lähetetty työhön.

3 artikla

Työehdot ja -olot

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että työsuhteeseen
sovellettavasta lainsäädännöstä riippumatta 1 artiklan
1 kohdassa tarkoitetut yritykset takaavat jäsenvaltion
alueelle työhön lähetetyille työntekijälle jäljempänä tarkoi-
tettujen seikkojen osalta työehdot ja -olot, jotka siinä
jäsenvaltiossa, jossa työ suoritetaan, vahvistetaan:

— laein, asetuksin tai hallinnollisin määräyksin,

ja/tai

- 8 kohdassa tarkoitetulla tavalla yleisesti sovellettaviksi
julistetuin työehtosopimuksin tai välitystuomioin siltä
osin kuin ne koskevat jotain liitteessä tarkoitettua
toimintaa:

- a) enimmäistyöajat ja vähimmäislepoajat
- b) palkallisten vuosilomien vähimmäiskesto
- c) vähimmäispalkat, myös ylityökorvaukset; tätä ala-
kohtaa ei sovelleta täydentäviin työeläkejärjestel-
miin
- d) erityisesti tilapäistä työvoimaa välittävien yritysten
käyttöön asettamia työntekijöitä koskevat ehdot
- e) työturvallisuus, työterveys ja työhygieniä
- f) raskaana olevien naisten ja äskettäin synnyttänei-
den naisten, lasten ja nuorten työehtoihin ja -oloi-
hin sovellettavat suojatoimenpiteet
- g) miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu sekä
muut syrjintäkieltoa koskevat säännökset.

Tässä direktiivissä ensimmäisen alakohdan c alakohdassa
tarkoitettujen vähimmäispalkkojen käsite määritellään
sen jäsenvaltion lainsäädännössä ja/tai kansallisen käytän-
nön mukaan, jonne työntekijä on lähetetty työhön.

2. Kun kyse on tavarantoimittajan ensimmäisestä kokoamis- ja/tai
asennustyöstä, joka on olennainen osa tavarantoimitus-
sopimusta ja välttämättömiä toimitettujen tavarantoimitami-
seksi käyttökuntoon ja jonka suorittavat tavarantoimitami-
taneen yrityksen ammatti- ja/tai erikoistyneet työntekijät, 1 koh-
dan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdasta ei sovelleta,
jos lähetettynä olon kesto on enintään kahdeksan päi-
vää.

Tätä säännöstä ei sovelleta liitteessä mainittuihin rakennusalan toimintoihin.

3. Jäsenvaltiot voivat työmarkkinaosapuolia kuultuaan kunkin jäsenvaltion tapojen ja käytäntöjen mukaisesti päättää olla soveltamatta 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan säännöksiä 1 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, jos lähetettynä olon kesto on enintään yksi kuukausi.

4. Jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädäntönsä ja/tai käytäntönsä mukaisesti säätää tai määrätä, että 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan säännöksissä 1 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sekä tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua jäsenvaltion päätöksestä voidaan poiketa yhtä tai useampaa toimialaa koskevan, 8 kohdassa tarkoitettua työehtosopimuksen nojalla, jos lähetettynä olon kesto on enintään yksi kuukausi.

5. Jäsenvaltiot voivat 1 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa säätää tai määrätä poikkeuksen myöntämisestä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan säännöksiin suoritettavien töiden vähäisen laajuuden perusteella.

Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua mahdollisuutta, on vahvistettava yksityiskohtaiset edellytykset, jotka suoritettavien töiden on täytettävä, jotta niitä voidaan pitää "laajuudeltaan vähäisinä".

6. Lähetettynä olon kesto lasketaan lähettämisen alusta lukien yhden vuoden viitekaudesta.

Vuoden viitekautta laskettaessa otetaan huomioon kaikki aikaisemmat jaksot, joiden aikana kyseistä työtä on tehnyt lähetetty työntekijä.

7. Mitä 1 ja 6 kohdassa säädetään, ei estä työntekijöille suotuisimpien työehtojen soveltamista.

Lähetettynä olosta maksettavat lisät katsotaan osaksi vähimmäispalkkaa siltä osin kuin niitä ei makseta korvauksena lähetettynä olosta aiheutuneista tosiasiallisista kustannuksista, kuten matka-, majoitus- tai ruokailukustannuksista.

8. Yleisesti sovellettaviksi julistetuilla työehtosopimuksilla tai välitystuomioilla tarkoitetaan työehtosopimuksia tai välitystuomioita, joita kaikkien asianomaista toimialaa tai elinkeinoa edustavien tai kaikkien kyseisten työehtosopimusten tai tuomioiden alueelliseen soveltamisalaan kuuluvien yritysten on noudatettava.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua työehtosopimusten tai välitystuomioiden yleissitovaksi julistamista koskevan järjestelmän puuttuessa jäsenvaltiot voivat niin päätöksessään käyttää perustana:

— työehtosopimuksia tai välitystuomioita, joilla on yleinen vaikutus kaikkiin asianomaista toimialaa tai elinkeinoa edustaviin ja kyseisten työehtosopimusten tai

tuomioiden maantieteelliseen soveltamisalaan kuuluviin samanlaisiin yrityksiin nähden

ja/tai

— työehtosopimuksia, jotka työmarkkinaosapuolten kansallisella tasolla edustavimmat järjestöt ovat tehneet ja joita sovelletaan kaikkialla jäsenvaltion alueella,

jos niiden soveltaminen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin yrityksiin tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittujen asioiden osalta takaa näiden yritysten ja muiden tässä alakohdassa tarkoitettujen ja samanlaisessa asemassa olevien yritysten yhdenvertaisen kohtelun.

Kohtelu on tämän artiklan mukaisesti yhdenvertaista, jos:

— samanlaisessa tilanteessa olevilla kansallisilla yrityksillä on asianomaisessa toimipaikassa tai asianomaisella toimialalla 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainituissa asioissa samat velvoitteet kuin yrityksillä, jotka lähettävät työntekijöitä työhön,

ja

— samanlaisessa tilanteessa olevien kansallisten yritysten edellytetään täyttävän kyseiset velvoitteet samoin vaikutuksin.

9. Jäsenvaltiot voivat säätää tai määrätä, että 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yritysten on taattava 1 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetuille työntekijöille samat ehdot, joita sovelletaan tilapäisiin työntekijöihin siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella työ suoritetaan.

10. Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita perustamisopimuksen mukaisesti määräämästä, että kansallisten yritysten ja muiden valtioiden yritysten on yhdenvertaisen kohtelun nojalla noudatettava:

— muita kuin 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittuja seikkoja koskevia työehtoja ja -oloja siltä osin kuin kyse on yleiseen järjestykseen (*ordre public*) liittyvistä säännöksistä

— 8 kohdassa tarkoitetuissa työehtosopimuksissa tai välitystuomioissa vahvistettuja ja muita kuin liitteessä tarkoitettuja toimintoja koskevia työehtoja ja -oloja.

4 artikla

Yhteistyö tietojen toimittamisessa

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä tämän direktiivin täytäntöönpanoa varten kansallisen lainsäädäntönsä ja/tai käytäntönsä mukaisesti yksi tai useampi yhteysvirasto taikka yksi tai useampi toimivaltainen kansallinen taho.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä tai määrättävä yhteistyöstä niiden viranomaisten kesken, jotka kansallisen

lainsäädännön mukaan ovat toimivaltaisista valvomaan 3 artiklassa tarkoitettuja työehtoja ja -oloja. Tähän yhteistyöhön kuuluu erityisesti vastaaminen kyseisten viranomaisten perusteltuihin tiedonsaantipyyntöihin, jotka koskevat valtiosta toiseen tapahtuvaa työntekijöiden käyttöön asettamista, myös ilmeisiä väärinkäytöksiä tai mahdollisesti laitonta valtioiden välillä harjoitettua toimintaa.

Komissio ja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten toimivat kiinteässä yhteistyössä niiden vaikeuksien tutkimiseksi, joita saattaa ilmetä 3 artiklan 10 kohdassa sovellettaessa.

Keskinäistä hallinnollista apua annetaan maksutta.

3. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava aiheelliset toimenpiteet, jotta 3 artiklassa tarkoitettuja työehtoja ja -oloja koskevat tiedot olisivat yleisesti saatavilla.

4. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle 1 kohdassa tarkoitettujen yhteysvirastot ja/tai toimivaltaiset tahot.

5 artikla

Toimenpiteet

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet tapauksissa, joissa tätä direktiiviä ei noudateta.

Jäsenvaltioiden on valvottava erityisesti, että työntekijöillä ja/tai heidän edustajillaan on käytettävissään asianmukaiset menettelyt tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden täyttämiseksi.

6 artikla

Tuomioistuimen toimivalta

Edellä 3 artiklassa taattujen työehtoja ja -oloja koskevien oikeuksien toteuttamiseksi voidaan nostaa kanne siinä

jäsenvaltiossa, jonka alueelle työntekijä on tai oli lähetetty työhön, sanotun kuitenkin rajoittamatta oikeutta tarvittaessa nostaa jossain toisessa valtiossa kanne voimassa olevien tuomioistuimen toimivaltaa koskevien kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti.

7 artikla

Täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään ... päivänä ... kuuta 19...⁽¹⁾. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

8 artikla

Komission suorittama uudelleentarkastelu

Viimeistään ... päivänä ... kuuta 19...⁽²⁾ komissio tarkastelee uudelleen tämän direktiivin soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä tehdäkseen tarvittaessa neuvostolle ehdotukset tarpeellisista muutoksista.

9 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

<i>Euroopan parlamentin puolesta</i>	<i>Neuvoston puolesta</i>
<i>Puhemies</i>	<i>Puheenjohtaja</i>

⁽¹⁾ Kolme vuotta tämän direktiivin antamisesta.

⁽²⁾ Viisi vuotta tämän direktiivin antamisesta.

LIITE

Edellä 3 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut toiminnot sisältävät kaikki rakennusalan työt, jotka koskevat varsinaista rakentamista, korjaamista, kunnostamista, rakenteiden muuttamista tai hajottamista ja erityisesti seuraavia töitä:

- 1) Kaivaminen
 - 2) Maansiirto
 - 3) Varsinainen rakentaminen
 - 4) Valmisosien asentaminen ja purkaminen
 - 5) Perustyöt tai varustaminen
 - 6) Muutostyöt
 - 7) Kunnostaminen
 - 8) Korjaaminen
 - 9) Purkaminen
 - 10) Hajottaminen
 - 11) Kunnossapito
 - 12) Huolto, maalaus ja puhdistus
 - 13) Peruskorjaus.
-

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio esitti 28 päivänä kesäkuuta 1991 päivätyssä kirjeessään ETY:n perustamissopimuksen 57 artiklan 2 kohtaan ja 66 artiklaan perustuvan ehdotuksen neuvoston direktiiviksi palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön muuhun jäsenvaltioon.
2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 10 päivänä helmikuuta 1993, talous- ja sosiaalikomitea 18 päivänä joulukuuta 1991.

Komissio esitti muutetun ehdotuksen näiden lausuntojen valossa 16 päivänä kesäkuuta 1993.
3. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti 3 päivänä kesäkuuta 1996.

II. TAVOITE

Suunnitellun direktiivin avulla on tarkoitus lisätä oikeusturvaa, säätää yritysten välisen kilpailun oikeudenmukaisista edellytyksistä sekä suojella työntekijöiden oikeuksia palvelujen tarjoamisen vapautta yhteisön alueella toteutettaessa

- määrittämällä työehtoihin ja -oloihin sovellettava säännöstö, jonka noudattaminen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneiden yritysten on taattava niiden työntekijöiden osalta, jotka ne lähettävät työhön muuhun jäsenvaltioon
- säätämällä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten välisestä yhteistyöstä tietojen toimittamisessa
- säätämällä takuista direktiivissä tarkoitettujen työehtojen ja -olojen soveltamiseksi työntekijöiden käytettävissä olevat menettelyt ja tuomioistuimen toimivalta mukaan lukien.

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Yleiset huomautukset

Neuvosto hyväksyi yhteiseen kantaansa pääosan komission muutetussa ehdotuksessa luetelluista työehdoista ja -oloista.

Neuvosto päätti, että tiettyjen ehtojen soveltaminen ei ole pakollista, kun työhön lähetettynä olo on lyhytaikaista, lukuun ottamatta tavaran ensimmäistä kokoamis- ja/tai asennustyötä. Neuvosto päätti myös, että ehtojen soveltaminen ei ole pakollista laajuudeltaan vähäisten töiden kohdalla ilman aikarajoitusta.

Neuvosto lisäsi uusia säännöksiä muun muassa jäsenvaltioon tai muuhun valtioon kuin jäsenvaltioon sijoittautuneiden yritysten tasapuolisesta kohtelusta sekä tuomioistuimen toimivallasta.

2. Erityiset huomautukset

2.1. Neuvoston komission muutettuun ehdotukseen tekemät tärkeimmät muutokset

Neuvoston komission muutettuun ehdotukseen tekemät tärkeimmät muutokset koskevat seuraavia kohtia:

- a) *Muuhun valtioon kuin jäsenvaltioon sijoittautuneiden yritysten kohtelu* (1 artiklan 1 ja 4 kohta)

Neuvosto päätti, että direktiiviä sovelletaan ainoastaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin yrityksiin, mutta sopi siitä, että muuhun valtioon kuin jäsenvaltioon sijoittautuneet yritykset eivät voi saada suotuisampaa kohtelua.

- b) *Direktiiviä ei sovelleta kauppalaivastoalan yrityksiin aluksilla työskentelevän henkilöstön osalta* (1 artiklan 2 kohta).

Neuvosto lisäsi 1 artiklaan uuden kohdan, jonka mukaisesti direktiiviä ei sovelleta edellä tarkoitettussa tapauksessa.

- c) *Palvelujen tarjoaminen sopimuksen nojalla* (1 artiklan 3 kohdan a alakohta).

Neuvosto täsmensi, että työntekijän lähettämisen työhön on tapahduttava lähettävän yrityksen ja asianomaisessa jäsenvaltiossa toimivan palvelujen vastaanottajan välillä tehdyn sopimuksen nojalla.

- d) *Työhön lähetetyn työntekijän ja työntekijän käsitteen määritelmä* (2 artikla)

Neuvosto lisäsi uuden artiklan, jossa määritellään työhön lähetetty työntekijä sekä täsmennetään, että työntekijän käsite on sama kuin siinä jäsenvaltiossa sovellettava käsite, jonka alueelle työntekijä on lähetetty työhön.

- e) *Työehdot ja -olot* (3 artiklan 1 kohta ja 10 kohdan ensimmäinen luetelmakohta)

Komission ehdottamaan luetteloon tehtiin muun muassa seuraavat muutokset:

- a ja b alakohtien osalta (työ- ja lepoajat sekä palkalliset lomiat):
 - valittiin yleisluonteisemmat sanamuodot
 - palkallisten lomien osalta täsmennettiin, että on kyse vuosilomista
- c alakohdan osalta (vähimmäispalkat)
 - luovuttiin vittauksesta palkanlisiin
 - sitä vastoin päätettiin sen säätämisestä, että c alakohtaa ei sovelleta täydentäviin työeläkejärjestelmiin
- f alakohdan osalta (suojatoimenpiteet):
 - työlöihin lisättiin työehdot
 - lisäksi jätettiin pois viittaus muihin henkilöluokkiin
- g alakohdan osalta (syrjintäkieltoa koskevat säännökset) valittiin yleisluonteisempi sanamuoto.

Lisäksi neuvosto sisällytti direktiiviin uuden säännöksen, jonka mukaisesti jäsenvaltiot voivat laajentaa työehtojen ja -olojen luetteloa, jos kyse on niiden oikeusjärjestyksen mukaisista määräyksistä.

- f) *Työehtosopimuksissa tai välitystuomioistuinissa vahvistetut työehdot ja -olot* (3 artiklan 1 kohta ja 10 kohdan toinen luetelmakohta, liite)

Työehtosopimuksissa tai välitystuomioistuinissa vahvistettujen työehtojen ja -olojen osalta neuvosto:

- hyväksyi rakennusalaan koskevat työehdot ja -olot
- pääsi kuitenkin sopimukseen siitä, että jäsenvaltiot voivat sisällyttää tähän muitakin aloja.

- g) *Tapaukset, joissa ei sovelleta palkallisten vuosilomien vähimmäiskestoa ja vähimmäispalkkoja koskevia säännöksiä* (3 artiklan 2—5 kohdat)

Niiden tapausten osalta, joissa palkallisten vuosilomien vähimmäiskestoa ja vähimmäispalkkoja koskevia säännöksiä ei tietyin edellytyksin sovelleta, neuvosto teki sovitteluratkaisun kahden kannan välillä: komissio ja tietyt valtuuskunnat kannattivat vaihtoehtoa, jonka mukaan kyseisiä työehtoja ja -oloja ei sovelleta määrättyä vähimmäiskestoa lyhyemmissä työhön lähetettynä olemisen jaksoissa; muut valtuuskunnat puolestaan kannattivat kyseisten työehtojen ja -olojen pakollista soveltamista joko ensimmäisestä työhön lähettämispäivästä alkaen tai niiden vapaaehtoista soveltamista, jos työhön lähetettynä olemisen on lyhytaikaista.

Neuvostossa aikaansaatuun sovitteluratkaisuun sisältyvät erityisesti seuraavat tekijät:

- Palkallisten vuosilomien vähimmäiskestosta ja vähimmäispalkkoista annettuja säännöksiä ei sovelleta, kun on kyse muun kuin rakennusalan piiriin kuuluvan tavaran ensimmäisestä kokoamis- ja/tai asennustyöstä alalle silloin, kun työhön lähetettynä olemisen kesto on enintään kahdeksan päivää (3 artiklan 2 kohta).
- Jos työntekijä on lähetettynä työhön lähettävän yrityksen lukuun ja sen johdolla tai osana yritysryhmää, yritys voi olla soveltamatta
 - vähimmäispalkkaa koskevia säännöksiä työmarkkinaosapuolia kuuluttuaan tai yleisen työehtosopimuksen perusteella, jos työhön lähetettynä olemisen kesto on enintään yksi kuukausi (3 artiklan 3 ja 4 kohta)
 - palkallisen vuosiloman vähimmäiskestoa ja vähimmäispalkkaa koskevia säännöksiä suoritettavien töiden vähäisen laajuuden perusteella (3 artiklan 5 kohta)

Tästä seuraa, että mahdollisuus jättää soveltamatta ehtoja

- ei koske tilapäistyöntekijöitä
- koskee palkallisesta vuosilomasta annettuja säännöksiä vain tapauksissa, joissa työt ovat laajuudeltaan vähäisiä.

- h) *Työhön lähetettynä olosta maksettavien lisien ja vähimmäispalkan välinen suhde* (3 artiklan 7 kohdan 2 alakohta)

Jotta työehtojen ja -olojen vertaaminen olisi mahdollista, neuvosto lisäisi uuden alakohdan, jossa täsmennetään työhön lähetettynä olosta maksettavien lisien ja vähimmäispalkan välistä suhdetta.

- i) *Työehtosopimusten tai välitystuomioiden yleissitovaksi julistamista koskevan järjestelmän puuttuminen* (3 artiklan 8 kohdan 2 ja 3 alakohta)

Neuvosto täsmensi ja täydensi sanamuotoa sekä erityisesti

- korvasi käsitteen ”yleissitova” ilmauksella ”jolla on yleinen vaikutus kaikkiin samanlaisiin yrityksiin” asianomaisella alalla
- lisäsi mainittuihin työehtosopimuksiin työmarkkinaosapuolia parhaiten edustavien järjestöjen tekemät työehtosopimukset, joita sovelletaan jäsenvaltion alueella
- lisäsi määritelmän asianomaisten yritysten yhdenvertaisesta kohtelusta.

- j) *Työehtojen takaaminen työhön lähetetyille tilapäistyöntekijöille vastaanottavassa jäsenvaltiossa* (3 artiklan 9 kohta)

Neuvosto lisäsi säännöksen, jonka nojalla jäsenvaltiot voivat säätää tai määrätä, että työhön lähetetyille tilapäistyöntekijöille taataan samat ehdot, joita sovelletaan siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella työ suoritetaan.

k) *Yhteistyö tietojen toimittamisessa* (4 artikla)

Neuvosto valitsi yleisemmän sanamuodon seuraavien kohtien osalta:

- toimivaltaiset elimet direktiivin täytäntöönpanoa varten
- tavoite julkishallintojen yhteistyöstä
- tavoite jäsenvaltioiden varmistamista tiedoista.

Neuvosto päätti komission ja työehtojen soveltamisesta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten välisen erityisen yhteistyön säätämisestä

- muissa kuin direktiivissä tarkoitetuissa asioissa oikeusjärjestystä koskevien säännösten osalta
- työehtosopimuksiin tai välitystuomioihin liittyvissä kysymyksissä, muilla kuin rakennusosalalla.

Ottaen huomioon säädettyjen tietojen laajuus neuvosto ei velvoittanut toimivaltaista viranomaista julkistamaan tietoja, mutta päätti, että työehtoja koskevien tietojen on oltava yleisesti saatavilla.

l) *Tuomioistuimen toimivalta* (6 artikla)

Neuvosto lisäsi artiklaan säännöksen tuomioistuimen toimivallasta siinä jäsenvaltiossa, jonka alueelle työntekijä on tai oli lähetetty työhön.

m) *Täytäntöönpano* (7 artikla)

Neuvosto muutti täytäntöönpanolle ehdotettua päivämäärää kahdesta vuodesta kolmeksi vuodeksi direktiivin antamisesta.

Lisäksi se lisäsi tavanomaisen säännöksen, jonka mukaan jäsenvaltioiden on viitattava tähän direktiiviin antaessaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai niihin on liitettävä tällainen viittaus.

2.2. Euroopan parlamentin tarkistukset

a) *Komission hyväksymät tarkistukset*

Komission hyväksymistä tarkistuksista neuvosto hyväksyi mukaan kokonaan, osittain tai sanamuotoa muuttamalla tarkistukset 2, 4, 6, 7, 8, 12, 24, 30, 31, 32 (toinen osa) ja 33.

Neuvosto ei hyväksynyt tarkistuksia 3, 10 (ensimmäinen osa), 16, 17, 18 (toinen osa) ja 20.

b) *Tarkistukset, joita komissio ei ole hyväksynyt*

Komission hylkäämistä tarkistuksista myöskään neuvosto ei ottanut mukaan tarkistuksia 1, 5, 9, 10 (toinen osa), 11, 15, 18 (ensimmäinen osa), 19, 21, 22, 23, 26, 27, 28 ja 29.

Neuvosto kuitenkin hyväksyi tarkistuksen 14 direktiivin 3 artiklan 4 kohdan yhteydessä sanamuotoa muuttaen sekä tarkistuksen 25 (ensimmäisen osan).

Neuvoston 10 päivänä kesäkuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 33/96

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/.../EY antamiseksi henkilönsuojaimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 89/686/ETY muuttamisesta

(96/C 220/02)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsovat, että

direktiivissä 89/686/ETY⁽⁴⁾ säädetään, että kaikki henkilönsuojaimet on varustettava ”CE”-merkinnällä; merkintään on liitettävä tieto, joka ilmaisee, minä vuonna merkintä on kiinnitetty,

vuosilukua koskeva tieto ei ole tarpeellinen henkilönsuojaimen käyttäjän turvallisuuden kannalta; kyseinen merkintä voisi aiheuttaa sekaannuksen vanhenemispäivän kanssa, joka on oltava tietyissä vanhenevissa henkilönsuojaimissa,

vuosilukua koskevan merkinnän kiinnittäminen on henkilönsuojainten valmistajien vastuulla; tästä vastuusta aiheutuvat kustannukset eivät suinkaan ole merkityksettömiä, ja

toissijaisuusperiaatteen huomioon ottaen tämä valmistajia koskeva yksinkertaistaminen voidaan saada aikaan vain direktiivillä, jolla muutetaan direktiivi 89/686/ETY,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Poistetaan direktiivin 89/686/ETY liitteessä IV oleva seuraava teksti:

”Lisätietoja

— ”CE”-merkinnän kiinnittämivuoden kaksi viimeistä numeroa; tämä tieto ei ole tarpeen 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen henkilönsuojaimien osalta.”

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 1997 mennessä annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 1997 alkaen.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

<i>Euroopan parlamentin puolesta</i>	<i>Neuvoston puolesta</i>
<i>Puhemies</i>	<i>Puheenjohtaja</i>

⁽¹⁾ EYVL N:o C 23, 27.1.1996, s. 6

⁽²⁾ EYVL N:o C 97, 1.4.1996, s. 8

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 22 päivänä toukokuuta 1996 (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu ... (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä), ja Euroopan parlamentin päätös tehty ... (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 399, 30.12.1989, s. 18, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiiveillä 93/68/ETY (EYVL N:o L 220, 30.8.1993, s. 1) ja 93/95/ETY (EYVL N:o L 276, 9.11.1993, s. 11).

EHDOTUS NEUVOSTON PERUSTELUIKSI

I. JOHDANTO

1. Komissio antoi 3 päivänä tammikuuta 1996 päivätyllä kirjeellä ehdotuksen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 100 a artiklaan perustuvaksi direktiiviksi, jolla muutetaan henkilönsuojaimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annettua direktiiviä 89/686/ETY.

2. Euroopan parlamentti antoi 22 päivänä toukokuuta 1996 lausuntonsa, jossa se hyväksyy komission ehdotuksen.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 31 päivänä tammikuuta 1996.

3. Neuvosto vahvisti 10 päivänä kesäkuuta 1996 yhteisen kantansa perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti.

II. TAVOITE

4. Komission ehdotuksen tavoitteena on muuttaa henkilönsuojaimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/686/ETY, jota on muutettu direktiiveillä 93/68/ETY ja 93/95/ETY.

Tämän ehdotuksen tavoitteena on yksinkertaistaa henkilönsuojaimien valmistajille asetettuja hallinnollisia vaatimuksia ja erityisesti poistaa velvoite "CE"-merkinnän kiinnittämivuoden ilmoittamisesta jokaisessa henkilönsuojaimessa.

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

5. Neuvosto hyväksyi komission ehdotuksen muuttaen vain 2 artiklassa mainittua päivämäärää. Neuvosto piti parempana määrätä jäsenvaltioille lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten antamisesta ja julkaisemisesta tietty päivämäärä, 1 päivä tammikuuta 1997, alun perin säädetyn kolmen kuukauden määräajan sijasta.
-

Neuvoston 18 päivänä kesäkuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 34/96

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/.../EY antamiseksi televiestinnän yhteenliittämistä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi

(96/C 220/03)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

toimivat perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti⁽³⁾,

sekä katsovat, että

- 1) alkaen 1 päivästä tammikuuta 1998, kuitenkin niin, että tietyillä jäsenvaltioilla on siirtymäkausia, telepalvelujen ja televiestinnän infrastruktuurin tarjoaminen Euroopan yhteisössä vapautuu; televiestintäalan yleispalveluperiaatteista 7 päivänä helmikuuta 1994 annetussa neuvoston päätöslauselmassa⁽⁴⁾ tunnustetaan, että yhteisön laajuisten telepalvelujen edistämiseksi on tarpeen varmistaa yleisten verkkojen yhteenliittäminen ja tulevaisuuden kilpailulle avoimessa ympäristössä myös erilaisten kansallisten ja yhteisön operaattoreiden yhteenliittäminen; telepalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamisesta saamalla aikaan avoimen verkon tarjoaminen 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/387/ETY⁽⁵⁾ vahvistetaan yhdenmukaistetut periaatteet yleisiin televerkkoihin ja soveltuvin osin yleisesti saatavilla oleviin palveluihin liittymiseksi ja niiden käyttämiseksi vapaasti ja tehokkaasti; televiestintäalan tilanteen uudelleen tarkastelusta ja markkinoiden edelleen kehittämisestä 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa neuvoston päätöslauselmassa⁽⁶⁾ tunnustetaan, että avoimen verkon tarjoa-

mista koskevat toimenpiteet tarjoavat asianmukaiset puitteet yhteenliittämisen ehtojen yhdenmukaistamiselle; yhdenmukaistaminen on välttämätöntä telepalvelujen sisämarkkinoiden luomiseksi ja niiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi; tulevista televiestinnän säädöspuitteista 18 päivänä syyskuuta 1995 annetussa neuvoston päätöslauselmassa⁽⁷⁾ todetaan, että avainasemassa näissä tulevilla säädöspuitteissa ovat yleispalvelun ylläpito ja kehittäminen sekä yhteenliittämistä koskeva erityinen sääntely, ja siinä annetaan joitakin näitä asioita koskevia suuntaviivoja,

- 2) yleisten televerkkojen ja yleisessä käytössä olevien telepalvelujen yhteenliittämiseen tarvitaan siihen käytettävästä tekniikasta riippumatta yleiset puitteet, jotta yhteisön käyttäjille voidaan tarjota palvelujen päästä päähän -yhteentoimivuus; yhteenliittämisen ja yhteentoimivuuden oikeudenmukaiset, suhteelliset ja syrjimättömät ehdot ovat avaintekijöitä avoimien ja kilpailulle avointen markkinoiden kehittämisen edistämiseksi,
- 3) erityis- ja yksinoikeuksien poistaminen televiestinnässä merkitsee, että tietyt olemassa olevia määritelmiä olisi tarkistettava; tässä direktiivissä telepalveluihin eivät sisälly radio- ja televisiolähetyspalvelut; yhteenliittämiseen sovellettavat tekniset edellytykset, tariffi-, käyttö- ja toimitusehdot voivat poiketa ehdoista, joita sovelletaan loppukäyttäjä/verkko-rajapintoihin,
- 4) yhteenliittämisen säädöspuitteet kattavat ne tilanteet, joissa yhteenliitettyjä verkkoja käytetään yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen kaupalliseen tarjoamiseen; yhteenliittämisen säädöspuitteet eivät kata tilannetta, jossa televerkkoa käytetään ainoastaan määrättylle loppukäyttäjälle tai suljetun käyttäjäryhmän käytettävissä olevien telepalvelujen tarjoamiseksi, vaan ainoastaan tapaukset, joissa televerkkoa käytetään yleisesti saatavilla olevien palvelujen

⁽¹⁾ EYVL N:o C 313, 24.11.1995, s. 7

⁽²⁾ Lausunto annettu 29 päivänä helmikuuta 1996 (EYVL N:o C 153, 28.5.1996, s. 21).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä), Euroopan parlamentin päätös tehty (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 48, 16.2.1994, s. 1

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 192, 24.7.1990, s. 1

⁽⁶⁾ EYVL N:o C 213, 6.8.1993, s. 1

⁽⁷⁾ EYVL N:o C 258, 3.10.1995, s. 1

tarjoamiseen; yhteenliitetyt televerkot voivat olla mukana olevien osapuolten omistuksessa tai ne voivat perustua sellaiseen kiinteään yhteyteen ja/tai siirtokapasiteettiin, joka ei ole mukana olevien osapuolten omistuksessa,

- 5) telepalveluja ja televiestinnän infrastruktuuria yhteisössä koskevien erityis- ja yksinoikeuksien poistamisen seurauksena televerkkojen tai telepalvelujen tarjoamiseen saatetaan vaatia jonkinlaista jäsenvaltioiden lupaa; televerkkojen tai yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen tarjoamiseen kaikkialla yhteisössä tai sen osassa luvan saaneiden organisaatioiden pitäisi voida vapaasti neuvotella yhteisön lainsäädännön mukaisesti kaupallisista yhteenliittämissopimuksista, joita kansalliset sääntelyviranomaiset valvovat ja joihin he voivat tarvittaessa puuttua; yhteisössä on tarpeen varmistaa tiettyjen, käyttäjiensä sosiaalisen ja taloudellisen hyvinvoinnin kannalta tärkeiden verkkojen riittävä yhteenliittäminen ja palvelujen, erityisesti yleisten kiinteiden puhelinverkkojen ja matkaviestinverkkojen ja -palvelujen sekä kiinteiden yhteyksien, yhteentoimivuus; tässä direktiivissä ilmaisu ”yleinen” ei viittaa omistukseen eikä rajattuun määrään palveluja, joita kutsutaan ”yleisiksi verkoiksi” tai ”yleisiksi palveluiksi”, vaan mitä tahansa verkkoa tai palvelua, joka on yleisesti saatavilla kolmansien osapuolten käytettäväksi,
- 6) on tarpeen määritellä ne organisaatiot, joilla on yhteenliittämisoikeus ja -velvollisuus; uudentyypisten telepalvelujen kehityksen nopeuttamiseksi on tärkeää edistää uusia yhteenliittämismuotoja ja erityisverkkoihin liittymistä ja erityistä verkkoon pääsyä muista kuin suurimmalle osalle loppukäyttäjistä tarjotuista verkon liitännäispisteistä; organisaation markkina-asema riippuu useista tekijöistä, kuten sen osuudesta tietyn tuotteen tai palvelun markkinoista tietyllä maantieteellisesti rajatulla markkina-alueella, sen liikevaihdosta suhteessa markkinoiden kokoon, sen kyvystä vaikuttaa markkinaolosuhteisiin, sen mahdollisuudesta valvoa loppukäyttäjien verkkoon pääsyä, sen kansainvälisistä yhteyksistä, sen käytettävissä olevista rahoituslähteistä ja sen kokemuksesta alan markkinoiden tuotteiden ja palvelujen tarjoajana; merkittävässä markkina-asemassa olevien organisaatioiden määrittämisen pitäisi olla kansallisen sääntelyviranomaisen tehtävä ottaen huomioon asianomaisilla markkinoilla vallitseva tilanne,
- 7) yleispalvelun käsitteen on kehityttyä pysyäkseen samassa tahdissa teknologian kehityksen, markkina-

kehityksen ja käyttäjien muuttuvien tarpeiden kanssa, ja yleispalvelun tarjoamista koskevat uudet edellytykset olisi määritettävä, kun tätä direktiiviä tarkistetaan tulevaisuudessa,

- 8) yleisen puhelintoiminnan rahoittamisen edellytykset asetetaan 7 päivänä helmikuuta 1994 annetussa neuvoston päätöslauselmassa; yleispalvelun tarjoamisvelvoitteet edistävät yhteisön tavoitteena olevaa taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja alueellista yhdenvertaisuutta; useammalla kuin yhdellä organisaatiolla voi olla jäsenvaltiossa yleispalveluvelvoitteita; yleispalvelun nettokustannuslaskennassa olisi otettava asianmukaisesti huomioon kustannukset ja tulot sekä ulkoiset taloudelliset olosuhteet ja yleispalvelun tarjoamisesta seuraavat aineettomat edut, mutta se ei saisi haitata käynnissä olevaa tariffien uudelleen tasapainottamiskehitystä; yleispalveluvelvoitteiden kustannusten laskennan olisi perustuttava avoimiin menettelytapoihin; yleispalveluvelvoitteen jakamiseen liittyvät rahoitusosuudet olisi eriytettävä yhteenliittämiskustannuksista; jos yleispalveluvelvoitteet koituvat kohtuuttomaksi rasitteeksi organisaatiolle, on aiheellista antaa jäsenvaltioiden ottaa käyttöön menettelyjä yleisen, kiinteän puhelinverkon ja yleisen kiinteän puhelinverkon palvelujen tarjoamisesta yleispalveluna koituvien nettokustannusten jakamiseksi muiden yleisissä televerkoissa toimintaa harjoittavien ja/tai yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluja tarjoavien organisaatioiden kanssa; tässä olisi noudatettava yhteisön lainsäädäntöön kuuluvia, erityisesti syrjimättömyyttä ja suhteellisuutta koskevia periaatteita sekä perustamissopimuksen 100 a artiklan 2 kohdan määräystä,
- 9) on tärkeää vahvistaa periaatteet avoimuuden, tiedonsaannin, syrjimättömyyden ja tasapuolisen liittymisen takaamiseksi erityisesti merkittävässä markkina-asemassa oleville organisaatioille
- 10) yhteenliittämisen hinnoittelu on avaintekijä määrittäessä kilpailun rakennetta ja voimakkuutta siirryttäessä vapaisiin markkinoihin; merkittävässä markkina-asemassa olevien organisaatioiden on pysyttävä osoittamaan, että niiden yhteenliittämiskustannukset perustuvat tasapuolisiin perusteisiin, noudattavat avoimuuden ja kustannuksiin suhteuttamisen periaatteita ja ovat riittävän eriytettyjä tarjottavien verkko- ja palveluosatekijöiden osalta; julkaisemalla luettelo yhteenliittämispalveluista, -maksuista, -ehdoista ja -edellytyksistä lisätään edellytyksenä olevaa avoimuutta ja syrjimättömyyttä; yhteenliitettujen palvelujen veloituksessa pitäisi voida käyttää joustavaa veloitusta, kapasiteettiin perustuva veloi-

tus mukaan lukien; maksujen olisi oltava tasolla, joka edistää tuottavuutta ja rohkaisee tehokasta ja jatkuvaa markkinoille pääsyä, eikä se saa alittaa rajaa, joka lasketaan käyttämällä pitkän aikavälin lisäkustannuksia ja todellisiin kustannuksiin perustuvia kustannusluokittelua ja kohdistamismenetelmiä, eikä myöskään ylittää kyseessä olevan yhteenliittämisen tarjoamisesta aiheutuvien erillisten kustannusten muodostamaa rajaa; avointen ja kilpailulle avointen markkinoiden nopeaa kehittymistä edistävät sellaiset yhteenliittymismaksut, jotka perustuvat hintatasoon, joka on läheisesti sidoksissa yhteenliittämisen tarjoamiseen pitkällä aikavälillä liittyviin lisäkustannuksiin,

11) kun kyseessä on merkittävässä markkina-asemassa oleva organisaatio, asianmukainen erillinen kirjanpito yhteenliittämistoimintojen ja muiden toimintojen välillä varmistaa sisäisten kustannussiirtojen avoimuuden; jos organisaatio, jolla on erityis- tai yksinoikeuksia muulla kuin telealalla, tarjoaa myös telepalveluja, erillinen kirjanpito tai erilliset rakenteet ovat sopivia keinoja välttää epäoikeudenmukaisia päällekkäistuksia, ainakin silloin, kun teletointia ylittää tietyn liikevaihdon,

12) kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oltava tärkeä asema rohkaistaessa kilpailulle avointen markkinoiden kehittymistä yhteisön käyttäjien hyväksi ja turvattaessa riittävää verkkojen yhteenliittämistä ja palvelujen yhteentoimivuutta; kansalliset sääntelyviranomaiset voivat helpottaa yhteenliittämissopimuksista käytäviä neuvotteluja asettamalla etukäteen tiettyjä edellytyksiä ja määrittelemällä muut yhteenliittämissopimuksilla katettavat alueet; jos samassa jäsenvaltiossa olevien osapuolten välillä on erimielisyyttä yhteenliittämisestä, loukatulla sopimuspuolella on oltava mahdollisuus pyytää kansallista sääntelyviranomaista ratkaisemaan kiista; kansallisten sääntelyviranomaisten on voitava vaatia organisaatioita liittämään yhteen toimintensa, jos voidaan osoittaa, että se on käyttäjien edun mukaista,

13) direktiivin 90/387/ETY mukaisesti olennaiset vaatimukset siitä, miten on perusteltua rajoittaa yleisiin televerkkoihin tai telepalveluihin pääsyä ja verkkojen tai palvelujen käyttöä, rajoittuvat verkon käytön turvallisuuteen, verkon toimintakyvyn ylläpitoon, perustelluissa tapauksissa palvelujen yhteentoimivuuteen ja tarvittaessa tietosuojaan; syyt näihin rajoituksiin on julkistettava; tämän direktiivin säännökset eivät estä jäsenvaltiota toteuttamasta toimen-

piteitä, jotka ovat oikeutettuja perustamissopimuksen 36 ja 56 artiklassa mainituista syistä ja erityisesti yleisen turvallisuuden, yleisen järjestyksen ja julkisen moraalien kannalta,

14) järjestelmien jakaminen voi olla edullista kaupunkisuunnittelussa sekä ympäristö-, talous- tai muista syistä, ja kansallisten sääntelyviranomaisten olisi kannustettava siihen vapaaehtoisin sopimuksin; pakollinen järjestelmien jakaminen voi olla aiheellista tietyissä olosuhteissa, mutta sitä tulisi vaatia organisaatioilta vasta täyden yleisen lausuntokierroksen jälkeen,

15) numerointi on yhdenvertaisen verkkoon pääsyn avaintekijä; tehokkaan kilpailun varmistamiseksi kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava vastuu kansallisten numerointisuunnitelmien hallinnoinnista ja valvonnasta sekä sellaisista telepalvelujen nimeämiseen ja osoitteutukseen liittyvistä osatekijöistä, joissa yhteensovittaminen kansallisella tasolla on tarpeen; tätä vastuuta toteuttaessaan kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava huomioon suhteellisuuden periaate, erityisesti sen osalta, miten mahdolliset toimenpiteet vaikuttavat verkkooperaattoreihin, jälleenmyyjiin ja kuluttajiin; numeroiden siirrettävyys on käyttäjien kannalta tärkeä toiminne, joka olisi toteutettava niin nopeasti kuin se on käytännössä mahdollista; numerointisuunnitelmia olisi kehitettävä kaikkien osapuolten välisin neuvotteluin sekä sopusoinnussa Euroopan laajuisen pitkän aikavälin numerointijärjestelmän ja kansainvälisten numerointisuunnitelmien kanssa, joita käsitellään Euroopan posti- ja telehallintojen konferenssissa (CEPT); Euroopassa numeroinnille asetetut vaatimukset, tarve luoda yleiseurooppalaisia ja uusia palveluja sekä maailmanlaajuiset ja yhteisvaikutukseen perustuvat telemarkkinat ovat syyt, joiden vuoksi olisi toivottavaa yhteensovittaa kansalliset näkökannat niissä kansainvälisissä järjestöissä ja elimissä, joissa numerointipäätöksiä tehdään,

16) direktiivin 90/387/ETY mukaisesti teknisten rajapintojen ja liittymisehtojen yhdenmukaistamisen on perustuttava kansainvälisten standardien mukaisiin yhteisiin teknisiin eritelmiin; yhteenliittämistä koskevien uusien eurooppalaisten standardien kehittäminen voi olla tarpeen; teknisiä standardeja ja määryksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/189/ETY⁽¹⁾ mukaisesti uusia kansallisia standardeja ei saa kehittää

(¹) EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 96/139/EY (EYVL N:o L 32, 10.2.1996, s. 31).

- alueilla, joilla uusia yhdenmukaistettuja eurooppalaisia standardeja parhaillaan kehitetään,
- 17) direktiivin 90/387/ETY mukaisesti avoimen verkon tarjoamiseksi on oltava selkeät ja ne on julkistettava asianmukaisesti; mainitulla direktiivillä asetettiin komitea, jäljempänä "ONP-komitea", avustamaan komissiota, ja direktiivissä säädetään televiestintäorganisaatioiden, käyttäjien, kuluttajien, valmistajien ja palvelujen tarjoajien kuulemismenettelystä,
- 18) kansallisen tai yhteisön lainsäädännön antamien muutoksenhakukeinojen lisäksi tarvitaan sovittelumenettely sellaisten rajat ylittävien riitojen ratkaisemiseksi, jotka ovat yksittäisen kansallisen sääntelyviranomaisen toimivallan ulkopuolella; näiden menettelyjen, jotka voidaan aloittaa minkä tahansa asianomaisten kansallisen sääntelyviranomaisen aloitteesta, olisi oltava joustavia, hinnoiltaan edullisia ja selkeitä, ja kaikkien osapuolten olisi oltava niissä osallisina,
- 19) jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ne kansalliset sääntelyviranomaiset, jotka vastaavat tässä direktiivissä säädetystä tehtävistä, ja ne organisaatiot, joita direktiivin säännökset koskevat, jotta komissio voi tehokkaasti valvoa tässä direktiivissä säädettyjä tehtäviä,
- 20) ottaen huomioon alan voimakas kehitys tämän direktiivin liitteiden muuttamiseksi olisi otettava käyttöön joustava menettely, jossa otetaan tarkoin huomioon jäsenvaltioiden näkemykset ja johon ONP-komitea osallistuu,
- 21) Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat tehneet 20 päivänä joulukuuta 1994 sopimuksen yhteistoimintatavasta EY:n perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti annettujen säädösten täytäntöönpanomenettelyssä⁽¹⁾,
- 22) tiettyjen velvoitteiden täyttäminen on kytkettävä telepalvelujen ja infrastruktuurin vapauttamisen ajankohtaan, ja siinä on erityisesti asianomaisten jäsenvaltioiden osalta otettava täysin huomioon siirtymäkaudet, jotka myönnettiin 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa neuvoston päätöslauselmassa (televiestintäalan tilanteen uudelleen tarkastelusta ja markkinoiden edelleen kehittämistä) ja 22 päivänä joulukuuta 1994 annetussa neuvoston päätöslauselmassa (televiestinnän infrastruktuurien vapauttamisen periaatteesta ja aikataulusta)⁽²⁾, mukaan lukien erityis- tai yksinoikeuksien poistaminen kyseisten jäsenvaltioiden matkaviestinverkkojen ja muiden jäsenvaltioiden kiinteiden verkkojen tai matkavies-
- tinverkkojen välisen suoran yhteenliittämisen osalta; numeroiden siirrettävyyden tarjoamisvelvoitteen lykkäämiseen voidaan antaa lupa, jos komissio katsoo, että velvoitteesta koituu liian suuri rasite joillekin organisaatioille,
- 23) tämä direktiivi ei yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneiden yritysten osalta estä sellaisten yhteisön lainsäädännön ja olemassa olevien kansainvälisten velvoitteiden mukaisten toimenpiteiden toteuttamista, joiden tarkoituksena on varmistaa, että jäsenvaltioiden kansalaiset saavat samanlaista kohtelua kolmansissa maissa; yhteisön yritysten kolmansissa maissa saaman kohtelun ja markkinoille pääsyn tehokkuuden olisi oltava verrattavissa siihen kohteluun ja markkinoille pääsyyn, joka tässä direktiivissä annetaan kyseisten kolmansien maiden kansalaisille yhteisössä; telealan neuvotteluissa yhteisön on pyrittävä tasapainoiseen monenkeskeisen sopimukseen, joka antaa yhteisön teleoperaattoreille tehokkaan ja vertailukelpoisen markkinoille pääsyn kolmansissa maissa,
- 24) tämän direktiivin toimivuutta on tarkasteltava uudelleen 31 päivään joulukuuta 1999 mennessä, varsinkin yleispalvelun kattavuuden ja numeroiden siirrettävyyden tarkastelemiseksi; yhteenliittämistä kolmansien maiden kanssa koskevaa tilannetta olisi myös säännöllisin väliajoin tarkasteltava uudelleen, jotta voidaan toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet,
- 25) verkkojen yhteenliittämistä ja palvelujen yhteentoimivuutta kaikkialla yhteisössä koskevaa keskeistä tavoitetta ei voida riittävällä tavalla toteuttaa jäsenvaltiotasolla, vaan se toteutetaan paremmin yhteisön tasolla tällä direktiivillä, ja
- 26) tämä direktiivi ei rajoita televerkkojen ja telepalvelujen yhteenliittämiseen liittyvien perustamissopimuksessa määrättyjen kilpailusääntöjen soveltamista,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala ja tavoite

Tällä direktiivillä annetaan säädöspuitteet yhteisön televerkkojen ja -palvelujen yhteenliittämisen ja erityisesti palvelujen yhteentoimivuuden turvaamiseksi ja yleispalvelujen tarjoamisen varmistamiseksi avoimilla ja kilpailulle avoimilla markkinoilla.

Tämä direktiivi koskee niiden ehtojen yhdenmukaistamista, jotka liittyvät yleisten televerkkojen ja yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen avoimeen ja tehokkaaseen yhteenliittämiseen sekä niiden käyttöön.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 102, 4.4.1996, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o C 379, 31.12.1994, s. 4

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) *'yhteenliittämisellä'* saman tai toisen organisaation käyttämien televerkkojen fyysistä ja loogista yhteenliittämistä, jotta yhden organisaation käyttäjät voivat olla yhteydessä saman tai toisen organisaation käyttäjien kanssa tai käyttää toisen organisaation tarjoamia palveluja,
- b) *'yleisellä televerkolla'* televerkkoa, jota käytetään joko kokonaan tai osittain yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen tarjoamiseen,
- c) *'televerkolla'* lähetyslaitteistoa sekä soveltuvin osin tarvittaessa kytkentälaitteistoa ja muita laitteita, joilla voidaan siirtää signaaleita määritettyjen liitäntäpisteiden välillä johdoin, radioteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella keinolla,
- d) *'telepalveluilla'* palveluja, joiden tuottaminen on kokonaan tai osittain viestien välitystä ja reititystä televerkoissa, radio- ja televisiolähetystoimintaa lukuun ottamatta,
- e) *'käyttäjillä'* sellaisia henkilöitä, kuluttajat mukaan lukien, tai organisaatioita, jotka käyttävät tai pyytävät yleisesti saatavilla olevia telepalveluja,
- f) *'erityisoikeuksilla'* jonkin jäsenvaltion rajoitetulle määrälle yrityksiä myöntämiä oikeuksia sellaisin laein, asetuksin ja hallinnollisin määräyksin, joilla rajoitetaan tietyllä alueella palvelujen tarjoamiseen tai toiminnan aloittamiseen luvan saaneiden yritysten määrä kahteen tai useampaan perustein, jotka eivät ole puolueettomia, suhteellisia ja ketään syrjimättömiä, tai osoitetaan muilla kuin edellä mainituilla perusteilla useille kilpaileville yrityksille lupa palvelun tarjoamiseen tai toiminnan aloittamiseen taikka myönnetään yhdelle tai useammalle yritykselle muilla kuin edellä mainituilla perusteilla lainsäädännöllisiä tai hallinnollisia etuja, jotka vaikuttavat olennaisesti muiden yritysten kykyyn tarjota samoja palveluja tai aloittaa vastaava toiminta samalla alueella ja olennaisesti samoin edellytyksin,
- g) *'yleispalvelulla'* määriteltyä tietynlaatuisten palvelujen vähimmäismäärää, joka on kaikkien käyttäjien saatavilla käyttäjien maantieteellisestä sijainnista riippumatta erityiset kansalliset edellytykset huomioon ottaen kohtuulliseen hintaan.

2. Direktiivissä 90/387/ETY esitettyjä muita määritelmiä sovelletaan tarvittaessa.

3 artikla

Yhteenliittäminen kansallisella ja yhteisön tasolla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet poistaakseen mahdolliset rajoitukset, jotka estävät yleisten televerkkojen ja yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen tarjoamiseen jäsenvaltioilta luvan saaneita teleorganisaatioita neuvottelemasta niiden välisistä yhteenliittämissopimuksista yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Kyseessä olevat organisaatiot voivat sijaita samassa jäsenvaltiossa tai eri jäsenvaltioissa. Asianomaisten osapuolten on sovittava keskenään yhteenliittämisen teknisistä ja kaupallisista järjestelyistä noudattaen tämän direktiivin säännöksiä ja perustamissopimuksen kilpailusääntöjä.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava liitteessä I mainittujen yleisten televerkkojen riittävästä ja tehokkaasta yhteenliittämisestä siinä määrin kuin on tarpeen näiden palvelujen yhteentoimivuuden varmistamiseksi kaikille käyttäjille yhteisössä.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että organisaatiot, jotka yhteenliittävät järjestelmiään yleisiin televerkkoihin ja/tai yleisesti saatavilla oleviin telepalveluihin, noudattavat aina luottamuksellisuutta lähetetyn tai tallennetun tiedon osalta.

4 artikla

Yhteenliittämiseen liittyvät oikeudet ja velvollisuudet

1. Liitteessä II mainituilla yleisten televerkkojen ja/tai yleisesti saataville olevien telepalvelujen tarjoamiseen luvan saaneilla organisaatioilla on oikeus, ja kun tuohon ryhmään kuuluvat organisaatiot sitä pyytävät, velvollisuus neuvotella yhteenliittämisestä keskenään kyseisten palvelujen tarjoamiseksi varmistaakseen näiden verkkojen ja palvelujen tarjoamisen kaikkialla yhteisössä. Kansallinen sääntelyviranomaisen voi tapauskohtaisesti suostua väliaikaisesti rajoittamaan tätä velvoitetta siitä syystä, että vaaditulle yhteenliittämiselle on olemassa teknisesti ja taloudellisesti toteutettavia vaihtoehtoja ja ettei vaadittu yhteenliittäminen ole asianmukaisessa suhteessa vaatimusten täyttämiseksi käytössä oleviin voimavaroihin. Kaikkien tällaisten kansallisen sääntelyviranomaisen määräämien rajoitusten on oltava tarkkaan perusteltuja ja ne on julkistettava 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Liitteessä I mainituilla yleisten televerkkojen ja yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen tarjoamiseen luvan saaneiden organisaatioiden, jotka ovat merkittävässä markkina-asemassa, on täytettävä kaikki kohtuulliset

verkkoon pääsyä koskevat vaatimukset, mukaan lukien verkkoon pääsy muista kuin suurimmalle osalle loppukäyttäjistä tarjotuista verkon liitäntäpisteistä.

3. Organisaation katsotaan olevan merkittävässä markkina-asemassa, kun sen hallussa on yli 25 prosentin osuus tietyistä televiestintämarkkinoista jonkin jäsenvaltion maantieteellisellä alueella, jolla sillä on lupa harjoittaa toimintaa.

Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat kuitenkin päättää, että organisaatio on merkittävässä markkina-asemassa, vaikka sillä olisi alle 25 prosentin osuus asianomaisista markkinoista. Ne voivat myöskin päättää, että yli 25 prosenttia asianomaisista markkinoista hallussaan pitävä organisaatio ei ole merkittävässä markkina-asemassa. Molemmissa tapauksissa päätöksessä on otettava huomioon organisaation kyky vaikuttaa markkinaolosuhteisiin, sen liikevaihto suhteessa markkinoiden kokoon, sen mahdollisuudet valvoa keinoja tavoittaa loppukäyttäjät, sen käytettävissä olevat rahoitusvälineet ja sen kokemus tuotteiden ja palvelujen tarjoajana markkinoilla.

5 artikla

Yhteenliittäminen ja yleispalvelumaksut

1. Jos jäsenvaltio katsoo tämän artiklan säännösten mukaisesti, että yleispalveluvelvoitteet muodostavat kohtuuttoman rasitteen organisaatiolle, se voi ottaa käyttöön menettelyjä yleispalveluvelvoitteiden nettokustannusten jakamiseksi muiden yleisiä televerkkoja ylläpitävien ja/tai yleisesti saatavilla olevia puhelinliikenteen palveluja tarjoavien organisaatioiden kanssa. Jäsenvaltioiden on vaadittavia maksuja määrittäessään otettava asianmukaisesti huomioon avoimuuden, syrjimättömyyden ja suhteellisuuden periaatteet. Ainoastaan liitteessä I olevassa 1 osassa mainittuja yleisiä televerkkoja ja yleisesti saatavilla olevia telepalveluja voidaan rahoittaa tällä tavalla.

2. Yleispalveluvelvoitteiden kustannuksiin liittyvät mahdolliset maksut voivat perustua erityiseen tätä tarkoitusta varten toteutettuun järjestelmään, jota hallinnoi edunsaajista riippumaton elin, ja/tai ne voidaan maksaa yhteenliittämismaksuun lisättynä lisämaksuna.

3. Jotta yleispalvelun tarjoamisesta mahdollisesti aiheutuva rasite voidaan määrittellä, on organisaatioiden, joilla on yleispalveluvelvoitteita, kansallisten sääntelyviranomaisten pyynnöstä laskettava tällaisten velvollisuuksien nettokustannukset liitteen III mukaisesti. Yleispalveluvelvoitteiden nettokustannusten laskentaa valvoo kansallinen sääntelyviranomainen tai muu toimivaltainen, organisaatioista riippumaton ja kansallisen sääntelyviranomai-

sen hyväksymä elin. Kustannuslaskennan tulosten ja tarkastusten johtopäätökset on julkistettava 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4. Perustelluissa tapauksissa 3 kohdassa tarkoitetun kustannuslaskennan perusteella ja ottaen huomioon yleispalvelua tarjoavalle organisaatiolle mahdollisesti koituvan markkinaedun, kansallisten sääntelyviranomaisten on päätettävä, onko perusteltua käyttää yleispalvelujen nettokustannusten jakamismenettelyä.

5. Jos 4 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä on toteutettu, kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että kustannusten jakoperiaatteet ja käytettävän menettelyn yksityiskohdat ovat julkisia 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että vuosittain julkaistaan kertomus, jossa on yleispalveluvelvoitteiden kustannuslaskelma ja jossa määritellään kaikilta osapuolilta vaadittavat maksut.

6. Siihen asti, kun 3, 4 ja 5 kohdassa kuvattu menettely on pantu täytäntöön, kaikista yhteenliittämisen osapuolille kuuluvista maksuista, jotka sisältävät yleispalveluvelvoitteiden kustannuksiin liittyvän maksun tai toimivat sellaisena, ilmoitetaan ennen niiden käyttöönottoa kansalliselle sääntelyviranomaiselle. Jos kansallinen sääntelyviranomainen katsoo joko omasta aloitteestaan tai asianomaisen osapuolen perustellun pyynnön johdosta, että tällaiset maksut ovat liian suuria, kyseessä olevaa organisaatiota on vaadittava alentamaan kyseisiä maksuja. Tällaisia vähennyksiä on sovellettava takautuvasti maksujen käyttöönottopäivästä alkaen, mutta aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 1998.

6 artikla

Syrjimättömyys ja avoimuus

Liitteessä I mainittujen sellaisten yleisten televerkkojen ja yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen yhteenliittämiseksi, joita tarjoavat organisaatiot kansalliset sääntelyviranomaiset ovat todenneet merkittävässä markkina-asemassa oleviksi, jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- kyseiset organisaatiot noudattavat syrjimättömyyden periaatetta muiden tarjoaman yhteenliittämisen osalta. Niiden on sovellettava samoja ehtoja samantilaisissa olosuhteissa samantilaisia palveluja tarjoaviin yhteenliitettyihin organisaatioihin, ja niiden on tarjottava muille yhteenliittämiseen liittyviä toimintoja ja tietoa, joiden ehdot ja laatu vastaavat niitä, joita ne tarjoavat niiden omien tai niiden tytäryhtiöiden tai yhtiökumppaneiden palvelujen yhteydessä,
- kaikki tarvittavat tiedot ja eritelmät saatetaan pyynnöstä yhteenliittämistä suunnittelevien organisaatioi-

den käyttöön sopimuksen tekemisen helpottamiseksi; annettaviin tietoihin olisi sisällyttävä tiedot muutoksista, jotka on tarkoitus toteuttaa seuraavan kuuden kuukauden kuluessa, jollei kansallinen sääntelyviranomaislain toisin päätä,

- c) yhteenliittämissopimukset toimitetaan asianomaisille kansallisille sääntelyviranomaisille, ja niiden on oltava asiasta kiinnostuneiden osapuolten käytettävissä näiden niin pyytäessä 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti, lukuun ottamatta niitä osia, joissa käsitellään osapuolten liiketoiminnan strategiaa. Kansallisen sääntelyviranomaisen on päätettävä, mitkä osat koskevat osapuolten liiketoiminnan strategiaa. Joka tapauksessa yhteenliittämismaksujen, -ehtojen ja -edellytysten sekä kaikkien yleispalveluvelvoitteisiin liittyvien maksujen yksityiskohtien on oltava kiinnostuneiden osapuolten käytettävissä näiden niin pyytäessä.
- d) Yhteenliittämistä haluavilta organisaatioilta saatuja tietoja käytetään ainostaan siihen tarkoitukseen, jota varten se toimitettiin. Tietoja ei saa luovuttaa sellaisille muille osastoille, tytäryhtiöille tai kumppaneille, joille niistä voisi olla kilpailuetua.

7 artikla

Yhteenliittämismaksujen ja kustannuslaskentajärjestelmien periaatteet

- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2—6 kohdan säännöksiä sovelletaan organisaatioihin, jotka ylläpitävät yleisiä televerkkoja ja/tai tarjoavat liitteessä I olevassa 1 ja 2 osassa mainittuja yleisesti saatavilla olevia telepalveluja ja joiden kansalliset sääntelyviranomaiset ovat ilmoittaneet olevan merkittävässä markkina-asemassa.
- Yhteenliittämismaksuissa noudatetaan avoimuuden ja kustannuksiin suhteuttamisen periaatetta. Sen organisaation, joka tarjoaa liittymistä palveluihinsa, on todistettava, että maksut perustuvat todellisiin kustannuksiin sisältäen kohtuullisen tuoton. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia organisaatiolta täydelliset perustelut yhteenliittämismaksuista ja tarvittaessa vaatia muutosta maksuihin. Tätä kohtaa on sovelletava myös liitteessä I olevassa 3 osassa mainittuihin organisaatioihin, jotka ovat merkittävässä markkina-asemassa.
- Kansallisten sääntelyviranomaisen on huolehdittava yhteenliittämisen viitetarjouksen julkaisemisesta 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Yhteenliittämisen viitetarjoukseen on sisällyttävä kuvaus yhteenliittämistarjouksen sisällöstä eriteltynä markkinoiden tarpeiden mukaisiin osiin sekä asiaan liittyvistä ehdoista ja edellytyksistä tariffit mukaan lukien.

Yhteenliittämislle voidaan vahvistaa erilaisia tariffeja, ehtoja ja edellytyksiä eri organisaatioryhmien mukaan,

jos tällaiset erot voidaan puolueettomasti perustella tarjottavan yhteenliittämisen ja/tai asianomaisten kansallisten lupien myöntämistä koskevien edellytysten perusteella. Kansallisten sääntelyviranomaisen on varmistettava, että tällaiset erot eivät johda kilpailun vääristymiseen ja, erityisesti, että organisaatio soveltaa 6 artiklan a alakohdan mukaisesti asianmukaisia yhteenliittämistariffeja, ehtoja ja edellytyksiä tarjotessaan yhteenliittämistä omiin palveluihinsa tai tytäryhtiöidensä tai kumppaneidensa palveluihin.

Kansallisella sääntelyviranomaisella on oltava mahdollisuus tehdä muutoksia yhteenliittämisen viitetarjoukseen, silloin kun se on perusteltua.

Liitteessä IV annetaan esimerkkejä osatekijöistä, joita voidaan käyttää yhteenliittämismaksujen, tariffirakenteiden ja tariffien osatekijöiden yksityiskohtien jatkosuunnittelussa. Jos organisaatio tekee muutoksia julkaistuu yhteenliittämisen viitetarjoukseen, kansallisen sääntelyviranomaisen vaatimat muutokset voivat vaikuttaa taannehtivasti muutospäivämäärästä lähtien.

4. Yhteenliittämismaksut on yhteisön lainsäädännön mukaisesti eriteltävä riittävästi, jotta pyynnön tekijä ei joudu maksamaan mistään sellaisesta, joka ei liity suoraan palveluun.

5. Kansallisten sääntelyviranomaisen on varmistettava, että asianomaisten organisaatioiden käyttämät kustannuslaskentamenetelmät soveltuvat tämän artiklan vaatimusten toteuttamiseen ja että niistä laaditaan riittävän yksityiskohtaiset asiakirjat liitteen V mukaisesti.

Kansallisten sääntelyviranomaisen on varmistettava, että kustannuslaskentamenetelmän kuvaus, josta käyvät ilmi tärkeimmät kustannusluokat ja yhteenliittämistä koskevassa kustannusluokittelussa käytettävät säännöt, on pyynnöstä käytettävissä. Kustannuslaskentamenetelmän noudattamista tarkastaa kansallinen sääntelyviranomaisen tai muu toimivaltainen elin, joka on riippumaton organisaatiosta ja kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksymä. Noudattamista koskeva lausunto julkaistaan vuosittain.

6. Jos 5 artiklassa kuvatuista yleispalveluvelvoitteista aiheutuvien kustannusten jakamiseen liittyviä maksuja on käytössä, ne on eriteltävä ja erikseen määriteltävä.

8 artikla

Erillinen kirjanpito ja tilinpäätökset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava organisaatioita, jotka ylläpitävät yleisiä televerkkoja ja/tai tarjoavat yleisesti saatavilla olevia telepalveluja ja joilla on erityis- tai yksinoikeuksia palveluiden tarjoamiseen muilla aloilla samassa tai toisessa jäsenvaltiossa, pitämään erillistä kir-

janpitoa teletoiminnan osalta siinä laajuudessa kuin vaadittaisiin, jos kyseistä teletoimintaa harjoittaisi oikeudellisesti itsenäinen yhtiö, tai erottamaan teletoiminnan rakenteellisesti muista toiminnoista.

Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta edellisessä alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia näihin organisaatioihin, jos niiden liikevaihto teletoiminnassa yhteisössä jää alle liitteessä VI olevassa 1 osassa vahvistetun rajan.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava organisaatioita, jotka ylläpitävät yleisiä televerkkoja ja/tai tarjoavat liitteessä I olevassa 1 ja 2 osassa mainittuja yleisesti saatavilla olevia telepalveluita ja jotka kansalliset sääntelyviranomaiset ovat ilmoittaneet merkittävässä markkina-asemassa oleviksi organisaatioiksi, jotka ylläpitävät yleisiä televerkkoja ja/tai tarjoavat käyttäjien saatavissa olevia telepalveluja sekä yhteenliittämispalveluja muille organisaatioille, pitämään erillistä kirjanpitoa toisaalta niiden yhteenliittämiseen liittyvistä toiminnoista — joihin kuuluvat sekä sisäisesti tarjotut yhteenliittämispalvelut että muille tarjotut yhteenliittämispalvelut — ja toisaalta muista toiminnoista.

Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta edellisessä alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia näihin organisaatioihin, jos niiden liikevaihto teletoiminnassa yhteisössä jää alle liitteessä VI olevassa 2 osassa vahvistetun rajan.

3. Yleisiä televerkkoja ylläpitävien ja/tai yleisesti saatavilla olevia telepalveluja tarjoavien teleorganisaatioiden on toimitettava niiden kansalliselle sääntelyviranomaiselle niiden taloutta koskevia tietoja heti pyydettyä ja riittävän yksityiskohtaisesti. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat julkaista näitä tietoja, jos ne edistävät avoimia ja kilpailullisia markkinoita ottaen samalla huomioon liikesalaisuuden.

4. Yleisiä televerkkoja ylläpitävien tai yleisesti saatavilla olevia telepalveluja tarjoavien organisaatioiden laatimat tilinpäätökset on annettava riippumattoman tilintarkastajan tarkastettavaksi ja julkaistava. Tilintarkastus tapahtuu kansallisen lainsäädännön asiaankuuluvien määräysten mukaisesti.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös 1 ja 2 kohdassa vaadittuun erilliseen kirjanpitoon.

9 artikla

Kansallisten sääntelyviranomaisten yleiset velvollisuudet

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on kannustettava riittävään yhteenliittämiseen kaikkien käyttäjien hyväksi ja turvattava se käyttämällä vastuutaan tavalla, joka on taloudellisesti mahdollisimman tehokas ja loppu-

käyttäjille mahdollisimman hyödyllinen. Kansallisten sääntelyviranomaisten on erityisesti otettava huomioon

— tarve varmistaa tyydyttävät päästä päähän -yhteydet käyttäjille,

— tarve edistää kilpailulle avoimia markkinoita,

— tarve edistää Euroopan laajuisten verkkojen ja palvelujen toteuttamista ja kehittämistä, kansallisten verkkojen yhteenliittämistä ja palvelujen yhteentoimivuutta sekä pääsyä näihin verkkoihin ja palveluihin,

— syrjimättömyyden (mukaan lukien yhdenvertainen pääsy) ja suhteellisuuden periaatteet,

— tarve ylläpitää ja kehittää yleispalvelua.

2. Kansallisen sääntelyviranomaisen etukäteen asettamat yleiset ehdot on julkaistava 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Erityisesti liitteessä II esitetyn organisaatioiden yhteenliittämisen osalta kansalliset sääntelyviranomaiset

— voivat asettaa ennakkoehdot liitteessä VII olevassa 1 osassa luetelluilla aloilla,

— ovat velvollisia edistämään liitteessä VII olevassa 2 osassa mainittujen seikkojen sisällyttämistä yhteenliittämissopimuksiin.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin päämääriin pyritessä kansalliset sääntelyviranomaiset voivat milloin tahansa omasta aloitteestaan — ja kumman tahansa osapuolen pyynnöstä niillä on velvollisuus — puuttua asiaan määrittääkseen ne seikat, jotka on sisällytettävä yhteenliittämissopimukseen, tai asettaa erityisehtoja, joita yhden tai useamman tällaisen sopimuksen osapuolen on noudatettava. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat erityistapauksissa vaatia muutoksia jo tehtyihin yhteenliittämissopimuksiin varmistaakseen perustelluissa tapauksissa tehokkaan kilpailun ja/tai käyttäjille tarkoitettujen palvelujen yhteentoimivuuden.

Kansallisen sääntelyviranomaisen asettamiin ehtoihin voi sisältyä muun muassa ehtoja, joiden tarkoituksena on varmistaa tehokas kilpailu, teknisiä edellytyksiä, tariffeja, toimitus- ja käyttöehtoja, ehtoja asiaankuuluvasta standardinmukaisuudesta, asiaankuuluvasta vaatimustenmukaisuudesta, ympäristönsuojelusta, ja/tai päästä päähän -tyyppisen palvelun laadun ylläpidosta.

Kansallinen sääntelyviranomainen voi milloin tahansa omasta aloitteestaan tai kumman tahansa osapuolen pyynnöstä myös asettaa määräaikoja, joiden kuluessa yhteenliittämisneuvottelut on käytävä. Jos sopimukseen ei päästä määräajassa, kansallisen sääntelyviranomaisen on

ryhdyttävä toimiin sopimuksen aikaansaamiseksi sen vahvistamien menettelyjen mukaisesti. Menettelyjen on oltava julkisia 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4. Jos organisaatio, jolla on lupa ylläpitää yleisiä televerkkoja ja tarjota yleisön saatavilla olevia telepalveluja, tekee muiden kanssa yhteenliittämissopimuksia, kansallisella sääntelyviranomaisella on oltava oikeus tarkastaa kaikilta osiltaan kaikki tällaiset yhteenliittämissopimukset.

5. Jos organisaatiot jossakin jäsenvaltiossa riitaantuvat yhteenliittämisestä, kyseisen jäsenvaltion kansallisen sääntelyviranomaisen on kumman tahansa osapuolen pyynnöstä ryhdyttävä toimiin riidan ratkaisemiseksi kuuden kuukauden kuluessa pyynnön esittämisestä. Riita on ratkaistava siten, että molempien osapuolten oikeutetut edut ovat oikeudenmukaisessa tasapainossa.

Näin tehdessään kansallisen sääntelyviranomaisen on olettava huomioon muun muassa

- käyttäjän etu,
- mitä tahansa sopimuspuolta koskevat lailliset velvoitteet tai rajoitukset,
- sen suotavuus, että markkinoille tuodaan innovatiivisia palveluja ja käyttäjille tarjotaan laaja valikoima telepalveluja kansallisella ja yhteisön tasolla,
- teknisesti ja kaupallisesti käyttökelpoisten vaihtoehtojen saatavuus pyydetylle yhteenliittymälle,
- yhdenvertaiseen liittymiseen liittyvien järjestelyjen varmistamisen suotavuus,
- tarve ylläpitää yleisen televerkon toimintavarmuutta ja palvelujen yhteentoimivuutta,
- esitetyn pyynnön laatu pyynnön täyttämiseksi tarjolla oleviin voimavaroihin verrattuna,
- osapuolten suhteelliset markkina-asetat,
- yleinen etu (esimerkiksi ympäristönsuojelu),
- kilpailun edistäminen,
- tarve ylläpitää yleispalvelua.

Kansallisen sääntelyviranomaisen päätös asiasta on julkistettava kansallisten menettelyjen mukaisesti. Asianomaisille osapuolille on esitettävä kaikki päätöksen perustana olevat seikat.

6. Jos organisaatiot, joilla on lupa ylläpitää yleisiä televerkkoja ja/tai tarjota yleisesti saatavilla olevia telepalveluja, eivät ole liittäneet yhteen järjestelmiään, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat suhteellisuusperiaatteen

mukaisesti ja käyttäjien edun mukaisesti viimeisenä keinona vaatia kyseessä olevia organisaatioita liittämään yhteen järjestelmänsä olennaisen yleisen edun suojelemiseksi ja tarvittaessa asettaa yhteenliittämislle ehtoja.

10 artikla

Olennaiset vaatimukset

Rajoittamatta toimintaa, joka voidaan toteuttaa direktiivin 90/387/ETY 3 artiklan 5 kohdan ja 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti, olennaisia vaatimuksia, sellaisina kuin ne on eritelty direktiivin 90/387/ETY 3 artiklan 2 kohdassa, sovelletaan tämän direktiivin tarkoituksia varten yleisiin televerkkoihin ja/tai yleisesti saatavilla oleviin telepalveluihin tapahtuvaan yhteenliittämiseen jäljempänä a—d alakohdassa säädetyllä tavalla.

Jos kansallinen sääntelyviranomainen asettaa yhteenliittämissopimuksessa olennaisiin vaatimuksiin perustuvia ehtoja, nämä ehdot on julkaistava 14 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla.

a) *Verkkotoimintojen turvallisuus:* jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet yleisten televerkkojen ja/tai yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen käytettävyyden varmistamiseksi laajamittaisissa verkkoyhteyksien katkeamistilanteissa tai poikkeuksellisissa force majeure -tapauksissa, kuten äärimmäisissä sääoloissa, maanjäristyksissä, tulvatilanteissa ja salaman tai tulipalon vuoksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa asianomaisten laitosten on pyrittävä kaikin keinoin ylläpitämään palveluja mahdollisimman korkealla tasolla toimivaltaisten kansallisten viranomaisten mahdollisesti asettamien ensisijaisten tehtävien täyttämiseksi.

Tarve täyttää nämä vaatimukset ei ole pätevä syy kieltäytyä neuvottelemasta yhteenliittämisehdoista.

Lisäksi kansallisen sääntelyviranomaisen on varmistettava, että kaikki yhteenliittämisehdot, jotka liittyvät verkkojen turvallisuuteen onnettomuuksien varalta, ovat suhteellisia ja syrjimättömiä ja perustuvat ennalta määriteltyihin puolueettomiin arviointiperusteisiin.

b) *Verkon toimintakyvyn ylläpito:* jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet yleisten televerkkojen toimintakyvyn ylläpitämiseksi. Tarve ylläpitää verkkojen toimintakykyä ei ole pätevä syy kieltäytyä neuvottelemasta yhteenliittämisehdoista. Kansallisen sääntelyviranomaisen on varmistettava, että kaikki yhteenliittämistä koskevat ehdot, jotka liittyvät verkkojen toimintakyvyn ylläpitämiseen, ovat suhteellisia ja syrjimättömiä ja perustuvat ennalta määriteltyihin puolueettomiin arviointiperusteisiin.

- c) *Palvelujen yhteentoimivuus*: jäsenvaltiot voivat asettaa yhteenliittämissopimuksissa ehtoja palvelujen yhteentoimivuuden varmistamiseksi, mukaan lukien ehtoja, joiden tarkoituksena on varmistaa tyydyttävä päästä päähän -palvelutaso. Ehdot voivat sisältää erityisten teknisten standardien, eritelmien tai markkinoiden toimijoiden menettelytapasääntöjen toteuttamisen.
- d) *Tietosuojat*: jäsenvaltiot voivat asettaa yhteenliittämssopimuksissa ehtoja tietosuojan varmistamiseksi siinä määrin, kuin on tarpeen asiaankuuluvien tietosuoja koskevien säännösten noudattamiseksi, henkilötietojen suojaaminen mukaan lukien, käsiteltyjen, lähetettyjen ja tallennettujen tietojen luottamuksellisuuden sekä yksityisyyden suojan varmistamiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti.

11 artikla

Rinnakkain sijoittaminen ja järjestelmien jakaminen

Jos yleisiä televerkkoja ylläpitävällä ja/tai yleisesti saatavilla olevia telepalveluja tarjoavalla organisaatiolla on kansallisen lainsäädännön mukaan oikeus asentaa järjestelmiä yleisessä tai yksityisessä omistuksessa oleville maille, niiden ylle tai alle, tai jos se voi toteuttaa omaisuuden pakkolunastus- tai käyttöönottonenettelyjä, kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä sellaisten järjestelmien ja/tai omaisuuden jakamista muiden televerkkoja ylläpitävien tai yleisesti saatavilla olevia telepalveluja tarjoavien organisaatioiden kanssa.

Rinnakkain sijoittamiseen ja järjestelmien jakamiseen liittyvät sopimukset edellyttävät yleensä asianomaisten osapuolten välistä kaupallista ja teknistä sopimusta. Kansallinen sääntelyviranomainen voi puuttua asiaan kiistojen ratkaisemiseksi 9 artiklassa säädettyllä tavalla.

Jäsenvaltiot voivat erityisesti vaatia järjestelmien ja/tai omaisuuden jakamista (mukaan lukien fyysinen rinnakkain sijoittaminen) vasta yleiselle lausuntokierrokselle varatun asianmukaisen määräajan jälkeen, jonka aikana kaikille asianomaisille osapuolille on annettava mahdollisuus esittää näkemyksensä. Tällaiset järjestelyt voivat sisältää järjestelmien ja/tai omaisuuden jakamisesta aiheutuvien kustannusten jakamista koskevia sääntöjä.

12 artikla

Numerointi

- Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikille yleisesti saatavilla oleville telepalveluille riittävä määrä numeroita ja numerointialueita.
- Euroopan laajuisten verkkojen ja palvelujen täyden yhteentoimivuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden on

ryhdyttävä tarvittaviin toimiin kansallisten kantojensa yhteensovittamisen varmistamiseksi niissä kansainvälisissä järjestöissä ja elimissä, joissa numerointia koskevia päätöksiä tehdään, ottaen huomioon tulevaisuudessa numerointiin mahdolliset liittyvät muutokset Euroopassa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallinen sääntelyviranomainen valvoo kansallisia televiestinnän numerointisuunnitelmia riippumattomuuden takaamiseksi televerkkoja ylläpitävistä tai telepalveluja tarjoavista organisaatioista. Tehokkaasti kilpailun varmistamiseksi kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että yksittäisten numeroiden ja/tai numerointialueiden myöntämisen menettelyt ovat avoimia, tasapuolisia ja oikea-aikaisia ja että myöntäminen suoritetaan puolueettomasti, avoimesti ja ketään syrjimättä. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa ehtoja tiettyjen numerotunnusten ja lyhytvalintanumeroiden käytölle erityisesti, jos niitä käytetään yleishyödyllisiä palveluja varten (esimerkiksi ilmaispuhelinpalvelut, maksulliset kioskipalvelut, puhelinluettelopalvelut, hätänumeropalvelut) tai yhdenvertaisen verkkoon pääsyn varmistamiseksi.

4. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että kansallisten numerointisuunnitelmien pääpiirteet ja kaikki niihin myöhemmin tehdyt lisäykset tai muutokset julkaistaan 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja tätä julkaisemista voidaan rajoittaa ainoastaan kansalliseen turvallisuuteen liittyvistä syistä.

5. Kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä numeroiden siirrettävyyden mahdollistavan toiminteen mahdollisimman nopeaa käyttöönottoa, jolloin loppukäyttäjät voivat tietyssä paikassa pyynnöstä säilyttää yleisen kiinteän puhelinverkkonsa numeron tai numerot riippumatta palvelua tarjoavasta organisaatiosta, ja kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että tämä toiminne on käytettävissä ainakin kaikissa tärkeimmissä taajamissa 1 päivään tammikuuta 2003 mennessä.

6. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että numerointisuunnitelmia ja -menettelyjä sovelletaan kaikkia yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen tarjoajia oikeudenmukaisesti ja yhdenvertaisesti kohtelevalla tavalla. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että organisaatio, jolle on myönnetty numerointialueita, välttää aiheutonta syrjintää muiden teleoperaattorien palvelujen käyttämiseksi tarvittavien numerosarjojen osalta.

13 artikla

Tekniset standardit

- Rajoittamatta direktiivin 90/387/ETY 5 artiklan 3 kohdan soveltamista, jonka mukaan määrättyjen eurooppalaisten standardien täytäntöönpano voidaan tehdä pakolliseksi, kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että yleisiä televerkkoja ylläpitävät tai yleisesti saatavilla olevia telepalveluja tarjoavat organisaatiot

ottavat yhteenliittämässä täysin huomioon standardit, jotka mainitaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* sopivina yhteenliittämistarkoituksiin.

Jos tällaisia standardeja ei ole, kansallisten sääntelyviranomaisten on kannustettava teknisten rajapintojen tarjoamista yhteenliittämistarkoituksiin seuraavassa lueteltujen standardien ja eritelmien mukaisesti:

— eurooppalaisten standardointielinten kuten Euroopan telealan standardointilaitoksen (ETSI) ja Euroopan standardointikomitean / Euroopan sähkötekniikan standardointikomitean (CEN/Cenelec) antamat standardit,

tai jos tällaisia standardeja ei ole,

— kansainvälisen teleliiton (ITU), kansainvälisen standardointijärjestön (ISO) tai kansainvälisen sähkötekniikan standardisointijärjestön (IEC) antamat standardit ja suositukset,

tai jos tällaisia standardeja ei ole,

— kansalliset standardit.

2. Komissio voi 15 artiklassa vahvistetun menettelyn mukaisesti kehottaa standardointielimiä tarvittaessa laatimaan yhteenliittämistä ja verkkoon pääsyä koskevia standardeja. Viittaukset yhteenliittämistä ja verkkoon pääsyä koskeviin standardeihin voidaan julkaista *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* direktiivin 90/387/ETY 5 artiklan mukaisesti.

14 artikla

Tietojen julkaiseminen ja saatavuus

1. Edellä 7 artiklan 3 kohdassa, 9 artiklan 2 kohdassa, 10 artiklassa sekä 12 artiklan 4 kohdassa määriteltyjen tietojen osalta kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että ajan tasalla olevaa tietoa julkaistaan asianmukaisesti, jotta siitä kiinnostuneet osapuolet saavat sen helposti käyttöönsä. Asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä on oltava viittaus tapaan, jolla tämä tieto julkaistaan.

2. Edellä 4 artiklan 1 kohdassa, 5 artiklan 3 kohdassa, 5 artiklan 5 kohdassa, 6 artiklan c alakohdassa ja 9 artiklan 3 kohdassa määriteltyjen tietojen osalta kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että ajan tasalla olevaa, kyseisissä artikloissa tarkoitettua erityistä tietoa on pyynnöstä kiinnostuneiden osapuolten käytettävissä korvauksetta normaaleina työaikoina. Asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä on oltava viittaus siihen, milloin ja missä tiedot ovat käytettävissä.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 päivään tammikuuta 1998 mennessä, ja viipymättä tämän jälkeen käytännön muuttuessa, siitä tavasta, jolla 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tiedot ovat käytettävissä. Komissio julkaisee säännöllisesti vastaavan viittauksen tällaisiin ilmoituksiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

15 artikla

Komiteamenettely (neuvoa-antava komitea)

1. Komissiota avustaa direktiivin 90/387/ETY 9 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea, jäljempänä "ONP-komitea".

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisuuden mukaan.

3. Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission on, niin suurelta osin kuin on mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava komitealle, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

16 artikla

Komiteamenettely (sääntelykomitea)

1. Seuraavaa menettelyä sovelletaan 19 artiklan soveltamisalaan kuuluvien asioiden osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 15 artiklan säännösten soveltamista.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisuuden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

4. Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

17 artikla

Riitojen ratkaisumenettely eri jäsenvaltioiden myöntämien lupien nojalla toimivien organisaatioiden välillä

1. Rajoittamatta:

- a) toimintaa, jota komissio tai mikä tahansa jäsenvaltio toteuttaa perustamissopimuksen nojalla,
- b) jäljempänä 2 ja 3 kohdassa säädettyyn menettelyyn vetoavan osapuolen, asianomaisten organisaatioiden tai muun osapuolen oikeuksia, jotka perustuvat sovellettavaan kansalliseen lainsäädäntöön,

jäljempänä 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyn menettelyn on oltava käytettävissä yhteenliittämistä koskevilla riidoissa eri jäsenvaltioiden myöntämien lupien nojalla toimivien organisaatioiden välillä, jos nämä riidat eivät kuulu sellaisen yhden kansallisen sääntelyviranomaisen toimivaltaan, joka käyttää toimivaltaansa 9 artiklan mukaisesti.

2. Mikä tahansa osapuolista voi saattaa riidan asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten ratkaistavaksi. Kansallisten sääntelyviranomaisten on yhteensovitettava ponnistelunsa riidan ratkaisemiseksi 9 artiklan 1 kohdassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti.

3. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset eivät keskenään pääse sopimukseen ratkaisusta kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun asia annettiin niiden käsiteltäväksi, jokin niistä voi käyttää 4 kohdassa säädettyä menettelyä antamalla siitä tiedon komissiolle ja toimittamalla jäljennöksen siitä asianomaisille osapuolille ja kansallisille sääntelyviranomaisille. Ratkaisu on sitova vain, jos kaikki osapuolet ovat yksimielisiä.

4. Saatuaan 3 kohdan perusteella toimitetun tiedonannon komissio antaa sen ONP-komitean puheenjohtajan käsiteltäväksi.

ONP-komitean puheenjohtaja asettaa mahdollisimman nopeasti työryhmän, johon kuuluu vähintään kaksi ONP-komitean jäsentä, yksi kunkin asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisen edustaja ja ONP-komitean puheenjohtaja tai muu hänen nimeämänsä komission virkamies. Työryhmä kokoontuu yleensä 10 päivän kuluessa siitä, kun kokous kutsuttiin koolle. Puheenjohtaja voi kenen tahansa työryhmän jäsenen ehdotuksesta päättää kutsua enintään kaksi muuta asiantuntijan ominaisuudessa toimivaa henkilöä avustamaan komiteaa.

Työryhmän on annettava menettelyä käyttävälle osapuolelle, jäsenvaltioiden kansallisille sääntelyviranomaisille ja asiassa osallisina oleville organisaatioille mahdollisuus esittää mielipiteensä suullisesti tai kirjallisesti.

Työryhmän on pyrittävä yksimielisyyteen osapuolten välillä. Puheenjohtaja ilmoittaa ONP-komitealle tämän menettelyn tuloksista.

18 artikla

Ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on tarvittavat keinot tässä direktiivissä määriteltyjen tehtävien suorittamiseksi, ja niiden on ilmoitettava komissiolle 31 päivään tammikuuta 1997 mennessä näistä tehtävistä vastaavat kansalliset sääntelyviranomaiset.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle 31 päivään tammikuuta 1997 mennessä, ja tämän jälkeen välittömästi aina muutostapauksissa, niiden organisaatioiden nimet,

— joilla on liitteessä I olevassa 1 osassa määriteltyjen yleisten televerkkojen ylläpitämistä ja yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen tarjoamista koskevia yleispalveluvetoitteita ja joilla on lupa veloittaa suoraan osa yleispalvelun nettokustannuksista 5 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti,

— joita koskevat tämän direktiivin merkittävässä markkina-asemassa oleviin organisaatioihin liittyvät säännökset,

— joita koskee liite II.

Komissio voi pyytää kansallisia sääntelyviranomaisia esittämään syyt, joiden perusteella organisaation katsotaan tai ei katsota olevan merkittävässä markkina-asemassa.

3. Komissio julkaisee 2 kohdassa tarkoitettut nimet *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

19 artikla

Tekninen mukauttaminen

Komissio päättää 16 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti tarvittavista muutoksista direktiivin liitteiden IV, V ja VII mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen tai markkinoiden ja kuluttajien kysynnässä tapahtuviin muutoksiin.

20 artikla

Lykkäys

1. Lykkäystä 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 9 artiklan 1 ja 3 kohdassa säädettyihin velvoitteisiin, jotka koskevat asianomaisten jäsenvaltion matkaviestinverkkojen ja toisten jäsenvaltioiden kiinteiden verkkojen tai matkaviestinverkkojen välistä yhteenliittämistä, sekä 5 artiklassa säädettyihin velvoitteisiin, myönnetään niille 22 päivänä heinäkuuta 1993 ja 22 päivänä joulukuuta 1994 annetuissa neuvoston päätöslauselmissa yksilöidyille jäsenvaltioille, joiden siirtymäkautta televiestinnän vapauttamiseksi on pidennetty, niin pit-

kaksi aikaa ja siltä osin, kuin ne hyödyntävät näitä siirtymäaikoja. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle aikomuksestaan käyttää niitä hyväkseen.

2. Lykkäystä 12 artiklan 5 kohdassa säädettyihin velvoitteisiin voidaan pyytää, jos asianomainen jäsenvaltio voi osoittaa, että niiden täyttäminen muodostaisi liiallisen rasitteen tietyille organisaatioille tai organisaatioiden ryhmille. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle perustelut lykkäyksen pyytämiseksi, päivämäärä, johon mennessä vaatimukset voidaan täyttää, sekä kyseisessä määräajassa pysymiseksi suunnitellut toimenpiteet. Komissio harkitsee pyyntöä ottaen huomioon kyseisen jäsenvaltion nimenomaisen tilanteen sekä tarpeen varmistaa yhtenäinen sääntelyjärjestelmä yhteisön tasolla, ja ilmoittaa jäsenvaltiolle, katsooko se, että tilanne kyseisessä jäsenvaltiossa riittää perusteeksi lykkäyksen myöntämiselle, ja myönteisissä tapauksissa, mihin päivämäärään asti lykkäykselle on perusteet.

21 artikla

Yhteenliittäminen kolmansien maiden organisaatioiden kanssa

1. Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa komissiolle kaikista tietoonsa tulleista yleisistä oikeudellisista tai tosiasiallisista vaikeuksista, joita yhteisön organisaatioilla on ollut yhteenliittämässä kolmansien maiden organisaatioiden kanssa.

2. Jos komissiolle ilmoitetaan tällaisista vaikeuksista, se voi tarvittaessa tehdä neuvostolle ehdotuksia asianmukaisten neuvotteluvaltuuksien antamiseksi sitä varten, että yhteisön organisaatioille saataisiin vertailukelpoiset oikeudet näissä kolmansissa maissa. Neuvosto ratkaisee asian määränemismistöllä.

3. Edellä 2 kohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet eivät rajoita asiaankuuluviin kansainvälisiin sopimuksiin perustuvia yhteisön ja jäsenvaltioiden velvoitteita.

22 artikla

Uudelleen tarkastelu

1. Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 1997 mennessä ja sen jälkeen määräajoin Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen yhteisön organisaatioiden käytettävissä olevista yhteenliittämisoikeuksista kolmansissa maissa.

2. Komissio tarkastelee tämän direktiivin toimivuutta ja antaa siitä määräajoin ja ensimmäisen kerran 31 päi-

vään joulukuuta 1999 mennessä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio voi tätä tarkoitusta varten pyytää tietoja jäsenvaltioilta.

Kertomuksessa tarkastellaan, mitä tämän direktiivin säännöksiä olisi mukautettava markkinakehityksen, tekniikan kehityksen ja käyttäjien kysynnässä tapahtuvien muutosten mukaan, erityisesti

- a) 5 artiklan säännösten osalta,
- b) 12 artiklan 5 kohdassa säädetyn aikataulun vahvistamiseksi.

23 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 31 päivään joulukuuta 1997 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

24 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

25 artikla

Vastaanottajat

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

<i>Euroopan parlamentin puolesta</i>	<i>Neuvoston puolesta</i>
<i>Puhemies</i>	<i>Puheenjohtaja</i>

LIITE I

ERITYISET YLEISET TELEVERKOT JA YLEISESTI SAATAVILLA OLEVAT TELEPALVELUT

(3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut)

Seuraavia yleisiä televerkkoja ja yleisesti saatavilla olevia telepalveluja pidetään eurooppalaisittain merkittävänä.

Jäljempänä yksilöityjen yleisiä televerkkoja ylläpitävien ja/tai yleisesti saatavilla olevia telepalveluja tarjoavien organisaatioiden, jotka ovat merkittävässä markkina-asemassa, on yhteenliittämisen ja verkkoon pääsyn osalta noudatettava 4 artiklan 2 kohdassa sekä 6 ja 7 artiklassa määriteltyjä erityisvelvoitteita.

1 OSA

Yleinen kiinteä puhelinverkko

Yleisellä kiinteällä puhelinverkolla tarkoitetaan yleistä kytkentäistä televerkkoa, joka mahdollistaa puheen ja 3,1 kHz:n kaistaleveydellä siirrettävän ääni-informaation välittämisen verkon kiinteiden liitäntäpisteiden välillä, mahdollistaen muun muassa

- puhelintoiminnan,
- III ryhmän telekopiointiyhteydet ITU-T-suositusten T-sarjan mukaisesti,
- äänikaistaisen datasiirron modeemin avulla vähintään 2 400 bitin sekuntinopeudella ITU-T-suositusten V-sarjan mukaisesti.

Yhteys loppukäyttäjän verkkoliitäntäpisteeseen saadaan kansallisen numerointisuunnitelman numeroa tai numeroita käyttäen.

Yleinen kiinteä puhelinpalvelu avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelintoimintaan 13 päivänä joulukuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/62/EY⁽¹⁾ mukaisesti

Yleisellä kiinteällä puhelinpalvelulla tarkoitetaan palvelujen tarjoamista kiinteissä sijaintipaikoissa oleville loppukäyttäjille kotimaan- ja ulkomaanpuhelujen ottamiseksi ja vastaanottamiseksi, ja niihin voi sisältyä yhteydet hätänumeropalveluihin (112), operaattoripalvelut, puhelinluettelopalvelut, yleisöpuhelimet, erityisehdoin välitettävät palvelut ja/tai erityislaitteiden tarjoaminen vammaisille tai henkilöille, joilla on sosiaalisia erityistarpeita.

Yhteys loppukäyttäjään saadaan kansallisen numerointisuunnitelman mukaista numeroa tai numeroita käyttäen.

2 OSA

Kiinteä yhteys

Kiinteällä yhteydellä tarkoitetaan verkon liitäntäpisteiden välisen avoimen siirtokapasiteetin mahdollistavia televiestintälaitteita, jotka eivät sisällä valintaista kytkentää (kytkentätoimintoja, joita käyttäjä voi hallita osana tarjottua kiinteää yhteyttä). Siihen voi sisältyä vuokrajohtokaistan joustavan käytön mahdollistavia järjestelmiä, mukaan lukien tietyt reititys- ja hallintamahdollisuudet.

3 OSA

Yleiset matkaviestinverkot

Yleinen matkaviestinverkko on yleinen puhelinverkko, jossa verkon liitäntäpisteet eivät ole kiinteissä sijaintipaikoissa.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 321, 30.12.1995, s. 6

Yleiset matkaviestinpalvelut

Yleinen matkaviestinpalvelu on puhelinliikenteen palvelua, jonka tarjonta kokonaan tai osittain koostuu radioyhteyden muodostamisesta yhteen matkaviestimen käyttäjään ja jossa hyödynnetään yleistä matkaviestinverkkoa kokonaan tai osittain.

LIITE II**ORGANISAATIOT, JOILLA ON OIKEUS JA VELVOLLISUUS NEUVOTELLA KESKINÄISESTÄ YHTEENLIITTÄMISESTÄ YHTEISÖN LAAJUISTEN PALVELUJEN TARJOAMISEKSI****4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut**

Tämä liite koskee organisaatioita, jotka tarjoavat käyttäjille kytkentäisiä ja muita kuin kytkentäisiä verkkopalveluja, joista muut telepalvelut ovat riippuvaisia.

Seuraaviin ryhmiin kuuluvilla organisaatioilla on 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti sekä oikeus että velvollisuus keskinäiseen yhteenliittämiseen. Yhteenliittäminen näiden organisaatioiden kesken edellyttää kansallisten sääntelyviranomaisten suorittamaa lisävalvontaa 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Näitä organisaatioryhmiä voivat koskea erityiset yhteenliittämismaksut, -ehdot ja -edellytykset 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

1. Organisaatiot, jotka ylläpitävät yleisiä kytkentäisiä televerkkoja ja/tai tarjoavat yleisesti saatavilla olevia telepalveluja, jotka voivat olla kiinteitä ja/tai matkaviestinpohjaisia, ja valvovat näin ollen pääsyä yhteen tai useampaan verkon liitäntäpisteeseen, joiden tunnuksena on yksi tai useampi kansalliseen numerointisuunnitelmaan kuuluva numero (ks. huomautukset jäljempänä).
2. Organisaatiot, jotka tarjoavat kiinteän yhteyden käyttäjän tiloihin.
3. Organisaatiot, joilla on jossakin jäsenvaltiossa lupa tarjota kansainvälisiä teleyhteyksiä yhteisön ja kolmansien maiden välillä ja joilla on tätä varten yksin- tai erityisoikeuksia.
4. Organisaatiot, jotka tarjoavat telepalveluja ja jotka saavat tässä ryhmässä liittyä yhteen asiaankuuluvien kansallisten toimilupa- tai lupajärjestelmien mukaisesti.

Huomautuksia

Verkkoliitäntäpisteeseen pääsyn valvonnalla tarkoitetaan mahdollisuutta valvoa telepalveluja, jotka ovat loppukäyttäjän käytettävissä kyseisessä verkkoliitäntäpisteessä ja/tai mahdollisuutta estää muiden palvelujen tarjoajien yhteys loppukäyttäjään kyseisessä verkkoliitäntäpisteessä.

Pääsyn valvontaan voi sisältyä loppukäyttäjään muodostetun (johdon välityksellä muodostetun tai langattoman) fyysisen yhteyden omistus tai hallinta ja/tai mahdollisuus muuttaa tai poistaa käytöstä loppukäyttäjän verkkoliitäntäpisteeseen pääsemiseksi tarvittava kansallinen numero tai numerot.

LIITE III**PUHELINLIIKENNETTÄ KOSKEVIEN YLEISPALVELUVELVOITTEIDEN KUSTANNUSTEN LASKENTA****5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu**

Yleispalveluvelvoitteilla tarkoitetaan jäsenvaltion organisaatiolle asettamia velvoitteita, jotka koskevat televerkon ja -palvelujen tarjoamista kaikkialla tietyllä maantieteellisellä alueella, tarvittaessa mukaan lukien kyseiselle maantieteelliselle alueelle kyseisten palvelujen tarjoamiseksi lasketut keskihinnat.

Yleispalveluvelvoitteiden kustannukset lasketaan organisaatiolle teletoiminnan harjoittamisesta yleispalveluvelvoitteiden mukaisesti aiheutuneiden nettokustannusten ja teletoiminnan harjoittamisesta ilman yleispalveluvelvoitteita aiheutuneiden nettokustannusten erotuksen perusteella.

Tätä sovelletaan riippumatta siitä, onko tietyssä jäsenvaltiossa sijaitseva verkko jo täysin valmis vai onko se vielä kehitys- ja laajentumisvaiheessa.

Laskentamenetelmä perustuu kustannuksiin, jotka liittyvät:

- i) palvelujen yksilöityihin osiin, joita voidaan tarjota ainoastaan tappiollisesti tai tavanomaisista kaupallisista vaatimuksista poikkeavilla kustannusehdoilla.

Tähän ryhmään voivat sisältyä osapalvelut kuten hätänumeropalvelut, tietyt yleisöpuhelimet, tietyt vammaisille tarkoitetut palvelut tai laitteet jne.;

- ii) tiettyihin loppukäyttäjiin tai loppukäyttäjien ryhmiin, joille tietyn televerkon ja -palvelujen tarjoamisesta aiheutuneet kustannukset, saatu tuotto ja jäsenvaltion maantieteellisin perustein mahdollisesti määräämät keskihinnat huomioon ottaen voidaan tarjota palveluja ainoastaan tappiollisesti tai tavanomaisista kaupallisista vaatimuksista poikkeavilla kustannusehdoilla.

Tähän ryhmään kuuluvat ne loppukäyttäjät tai loppukäyttäjärhyt, jotka eivät saisi palveluja sellaiselta kaupalliselta operaattorilta, jolla ei ole velvollisuutta tarjota yleispalveluja.

Syrjäisillä alueilla, joilla verkot ovat laajentumisvaiheessa, kustannuslaskennan olisi perustuttava niiden loppukäyttäjien tai loppukäyttäjärhytmen palvelemiseen liittyviin lisäkustannuksiin, joita kilpailulliseen ympäristöön kuuluvia tavanomaisia kaupallisia periaatteita soveltava operaattori ei palvelisi.

Tulot otetaan huomioon nettokustannuksia laskettaessa. Kustannusten ja tulojen olisi oltava ennakoivia.

LIITE IV

ESIMERKKILUETTELO YHTEENLIITTÄMISMAKSUJEN OSATEKIJÖISTÄ

7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu

Yhteenliittämismaksuilla tarkoitetaan yhteenliitettujen osapuolten maksettavaksi tulevia todellisia maksuja.

Tariffirakenteella tarkoitetaan pääluokkia, joihin yhteenliittämismaksut on jaettu, esimerkiksi:

- fyysisen yhteenliittymisen toteutuksen kattamiseksi tarkoitettut maksut, jotka perustuvat pyydetyn yhteenliittämisen tarjoamisesta aiheutuviin kustannuksiin (esimerkiksi tietyt laitteet ja resurssit, yhteensopivuustestaus),
- laitteiden ja voimavarojen jatkuvan käytön kattamiseksi tarkoitettut vuokrat (yhteyden ylläpito jne.),
- muuttuvat maksut liitännäis- ja lisäpalveluista (esimerkiksi puhelinluettelopalvelujen käyttöoikeus, operaattoripalvelut, datan keruu, veloitus, laskutus, kytkentäiset ja kehittyneet palvelut jne.),
- liikennemaksut liikenteen ohjaamisesta yhteenliitettyn verkkoon ja siitä ulospäin (esimerkiksi kytkentä- ja datasiirtomaksut); nämä maksut voivat perustua minuuttiveloitukseen ja/tai tarvittavaan ylimääräiseen verkkokapasiteettiin.

Tariffin osatekijöillä tarkoitetaan yksittäishintoja, jotka on vahvistettu kullekin yhteenliitetyn osapuolen käyttöön tarjotulle verkon osalle tai toiminnalle.

Yhteenliittämistariffeissa ja -maksuissa on noudatettava kustannuksiin suhteuttamisen ja avoimuuden periaatteita 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Yhteenliittämismaksuihin voi suhteellisuusperiaatteen mukaisesti sisältyä kohtuullisesti yhdenvertaisen verkko-
koon pääsyn varmistamisesta ja numeroiden siirrettävyydestä aiheutuvia yhteiskustannuksia sekä olennaisten vaatimusten täyttämistä aiheutuvia kustannuksia (verkon toimintakyvyn ylläpito, verkon turvallisuus hätätilanteissa, palvelujen yhteentoimivuus ja tietosuojat).

LIITE V

YHTENLIITTÄMISEN KUSTANNUSLASKENTAJÄRJESTELMÄT

7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut

Direktiivin 7 artiklan 5 kohdassa vaaditaan yksityiskohtaisia tietoja kustannuslaskentajärjestelmästä, ja jäljempänä olevassa luettelossa annetaan esimerkkejä joistakin osatekijöistä, jotka voivat kuulua tällaiseen kustannuslaskentajärjestelmään.

Kyseisten tietojen julkaisemisen tarkoituksena on varmistaa yhteenliittämismaksujen laskennan avoimuus, jotta muut markkinatoimijat voivat varmistua siitä, että maksut on laskettu tasapuolisesti ja oikein.

Kansallisen sääntelyviranomaisen ja niiden organisaatioiden, joita asia koskee, olisi otettava huomioon tämä tavoite, kun päätetään siitä, kuinka yksityiskohtaisia tietoja julkaistaan.

Jäljempänä olevassa luettelossa ilmoitetaan julkistettaviin tietoihin sisällytettävät tiedot.

1. Käytettävät standardikustannukset

esimerkiksi täysimääräisesti kohdennetut kustannukset, pitkän aikavälin keskimääräiset lisäkustannukset, rajakustannukset, erilliskustannukset, sidotut välittömät kustannukset jne.

mukaan lukien käytettävä kustannusperuste tai -perusteet, eli

hankintakustannukset (, jotka perustuvat laitteistoista ja järjestelmistä aiheutuneisiin tosiasiallisiin kustannuksiin) tai ennakoidut kustannukset (, jotka perustuvat laitteistojen tai järjestelmien arvioituihin jälleenhankintakustannuksiin).

2. Yhteenliittämistariffiin sisältyvät osakustannukset

Niiden eri osakustannusten yksilöinti, katetuotto mukaan lukien, jotka yhdessä muodostavat yhteenliittämismaksun.

3. Kustannusluokitteluaste ja -menetelmät, erityisesti yhteiskustannusten kirjaaminen

Yksityiskohtaiset tiedot siitä, missä määrin välittömät kustannukset on analysoitu, sekä siitä, missä määrin ja mitä menetelmää käyttäen yhteiskustannukset on sisällytetty yhteenliittämismaksuihin.

4. Kirjanpitokäytännöt

eli kustannusten kirjaamisessa käytetyt kirjanpitokäytännöt, joihin sisältyy

- aikataulu käyttöomaisuuden pääluokkia (esimerkiksi tontit, rakennukset ja laitteet) koskeville poistoille,
- muiden suurehkojen kustannuserien kirjaaminen vähentämällä tuotosta pääomakustannukset (esimerkiksi tietokoneohjelmistot ja -järjestelmät, tutkimus- ja kehittämismenot, yrityskehitys, suora ja välillinen rakentaminen, korjaus- ja ylläpitokulut, rahoituskulut jne.).

Tässä liitteessä esitettyjä kustannuslaskentajärjestelmiin liittyviä tietoja voidaan muuttaa 19 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

LIITE VI

TELETOIMINNAN LIIKEVAIHDON ALARAJAT

8 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut

1 osa — Direktiivin 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu alaraja teletoiminnan vuotuiselle liikevaihdolle on viisikymmentä miljoonaa ecua.

2 osa — Direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu alaraja teletoiminnan vuotuiselle liikevaihdolle on kaksikymmentä miljoonaa ecua.

LIITE VII

PUITTEET YHTEENLIITTÄMISSOPIMUKSISTA KÄYTÄVILLE NEUVOTTELUILLE

9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut

1 OSA

Alat, joilla kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa ennakkoedellytyksiä

- a) Riitojen ratkaisumenettely
- b) Yhteenliittämissopimusten julkistamista/saatavuutta sekä määräajoin tapahtuvaan julkistamiseen liittyviä muita velvollisuuksia koskevat vaatimukset
- c) Yhdenvertaisen verkkoon pääsyn ja numeroiden siirrettävyyden varmistamista koskevat vaatimukset
- d) Järjestelmien jakamista koskevat vaatimukset, niiden rinnakkain sijoittaminen mukaan lukien
- e) Olennaisten vaatimusten ylläpidon varmistamista koskevat vaatimukset
- f) Numerointiresurssien jakoa ja käyttöä koskevat vaatimukset (mukaan lukien puhelinluettelopalvelujen, hätänumeropalvelujen ja yleiseurooppalaisten numeroiden käyttö)
- g) Palvelujen päästä päähän -palvelutason ylläpitämistä koskevat vaatimukset
- h) Tarvittaessa sen yhteenliittymismaksun erittelemättömän osan määrittely, jolla katetaan osa yleispalveluvelvoitteiden nettokustannuksista

2 OSA

Muut kysymykset, joiden sisällyttämistä yhteenliittämissopimuksiin on edistettävä

- a) Kuvaus tarjottavista yhteenliitetyistä palveluista
- b) Maksuehdot, laskutusmenettelyt mukaan lukien
- c) Yhteenliittämispisteiden sijainnit
- d) Yhteenliittämistä koskevat tekniset standardit
- e) Yhteentoimivuustestaus
- f) Toimenpiteet olennaisten vaatimusten täyttämiseksi
- g) Immateriaalioikeudet
- h) Vastuun määrittely ja rajaaminen sekä vahingonkorvaukset
- i) Yhteenliittämismaksujen määrittely ja niiden kehitys
- j) Riitojen ratkaisumenettely osapuolten kesken ennen kansallisen sääntelyviranomaisen puuttumista asiaan
- k) Sopimusten kesto ja niiden jatkaminen
- l) Menettelyt siinä tapauksessa, että jonkin osapuolen verkko- tai palvelutarjontaan ehdotetaan muutoksia
- m) Yhdenvertaisen verkkoon pääsyn toteuttaminen
- n) Mahdollisuus järjestelmien jakamiseen
- o) Liitännäis-, lisä- ja kehittyneiden palvelujen käyttö
- p) Liikenteen-/verkonhallinta
- q) Yhteenliitettyjen palvelujen ylläpito ja laatu
- r) Sopimusten muiden kuin julkisten osien luottamuksellisuus
- s) Henkilöstökoulutus

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio, joka vuoden 1995 alussa teki laajan selvityksen televiestinnän infrastruktuurien vapauttamista koskevaa vihreää kirjaansa laatiessaan, antoi 31 päivänä elokuuta 1995 ehdotuksen televiestinnän yhteenliittämisestä avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita soveltaen yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi.

Tämä ehdotus perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 100 a artiklaan.

2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 14 päivänä helmikuuta 1996.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 28 päivänä helmikuuta 1996.

Komissio esitti näiden lausuntojen pohjalta muutetun ehdotuksen 20 päivänä maaliskuuta 1996.

3. Neuvosto vahvisti yhteisen kannan 17 päivänä kesäkuuta 1996 perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti.

II. TAVOITE

Tämä ehdotus, joka liittyy telemarkkinoiden täydelliseen vapauttamiseen vuonna 1998, tähtää jäsenvaltioissa sovellettavien yhteenliittämisen periaatteiden määrittämiseen yhdenmukaisella tavalla, jotta voitaisiin taata uusille markkinoille tulijoille, asiakkaille ja yleisemmin kaikille nykyisille ja mahdollisille uusille käyttäjille vapaa pääsy verkkoihin ja telepalveluihin.

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Yleisiä huomioita

Neuvosto katsoo, että välitysratkaisu, jonka perusteella se on antanut yhteisen kannan, vastaa komission ehdotuksessa tarkoitettuja tavoitteita ja erityisesti muodostaa asianmukaiset yhdenmukaistetut puitteet yhteenliittämiseksi.

Erityisesti Euroopan parlamentin tekemien tarkistusten osalta neuvosto on monessa tapauksessa omaksunut komission kannan sellaisena kuin se on muutetussa ehdotuksessa.

Kun neuvosto on tehnyt muutoksia komission ehdotukseen tai poikennut komission kannasta Euroopan parlamentin tarkistusten suhteen, neuvosto on pääasiallisesti halunnut

- taata johdonmukaisuuden muiden asiaankuuluvien yhteisön säännösten kanssa, erityisesti avoimen verkon tarjoamisessa (ONP) sovellettavien direktiivien kanssa (esimerkiksi komiteamenettelyn suhteen),
- tarkentaa tiettyjen säännösten vaikutusalaa (esimerkiksi yleispalvelun jakamisen rasiitteiden ulottaminen yleisiä puhelinliikennepalveluja tarjoaviin organisaatioihin),
- yksinkertaistaa direktiivin sanamuotoa tai lisätä suunniteltujen säännösten joustavuutta.

2. Erityisiä huomioita

- i) Neuvosto on sisällyttänyt yhteiseen kantaan seuraavat Euroopan parlamentin tarkistukset:
 - n:o 12, ensimmäinen osa, 24, 28, 42, 45, toinen osa, 52, 56, ensimmäinen ja toinen osa, 58 ja 68.

Neuvosto on myös sisällyttänyt yhteiseen kantaan seuraavat tarkistukset, siten että niihin on joko tehty toimituksellisia muutoksia alkuperäinen henki säilyttäen tai ne on sisällytetty yhteiseen kantaan vain osittain:

— n:o 15, toinen osa (jonka kattaa johdanto-osan kohta 13), 23, 26, toinen ja neljäs osa (jonka kattaa liite IV), 37, 63, 64, 65, 66, 67.

- ii) Sitä vastoin neuvosto ei ole katsonut voivansa yhtyä komission kantaan seuraavien Euroopan parlamentin ehdottamien tarkistusten osalta:

Tarkistus n:o 14 (3 artiklan 1 kohta)

Neuvosto katsoi, että tämä tarkistus ei heijasta sitä henkeä, joka on komission viime tammikuussa antamassa ehdotuksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi telepalveluiden yleisten lupien ja yksittäisten toimilupien yhteisestä puitejärjestelmästä.

Tarkistukset n:o 20 (5 artiklan 5 kohta) ja 22 (6 artiklan ensimmäinen alakohta)

Erot näiden tarkistusten tekstien ja yhteisen kannan välillä koskevat lähinnä sanamuotoa.

Tarkistus n:o 29 (7 artiklan 5 a kohta)

Pääasiassa direktiivin tekstin yksinkertaistamiseksi tätä tarkistusta ei ole sisällytetty yhteiseen kantaan, sillä neuvosto katsoo, että komissiolla on joka tapauksessa perustamissopimuksessa ja johdetun oikeuden säädöksissä sille myönnetty toimivalta.

Tarkistus n:o 32 (7 artiklan 8 kohta)

Tekstin yksinkertaistamiseksi neuvosto on poistanut 7 artiklan 8 kohdan. Neuvosto katsookin, että komissiolla on joka tapauksessa perustamissopimuksessa myönnetty toimivalta valvoa tämän direktiivin soveltamista, minkä perusteella komissio voi vaatia, että julkaistut tiedot yhteenliittymismaksuista ja yhteenliittymisen menettelytavoista sekä yleispalveluvelvoitteista aiheutuvien kustannusten jakamiseen liittyvistä maksuista saadaan ONP-komitean käyttöön.

Tarkistus n:o 36 (8 artiklan 3 a kohta)

Neuvosto omaksui tähän tarkistukseen saman kannan kuin tarkistukseen n:o 29.

Tarkistus n:o 40 (9 artiklan 1 kohta) ja 43 (9 artiklan 6 a kohta)

Neuvosto katsoi, että tähän direktiiviin ei ole asianmukaista liittää sellaisia kansallisisille sääntelyviranomaisille annettavia velvollisuuksia, joita tässä tarkistuksessa edellytetään.

Tarkistus n:o 44 (10 artiklan d kohdan a alakohta)

Neuvosto ei ottanut tätä tarkistusta huomioon, sillä ympäristönsuojelu ei ole avoimen televerkon tarjoamisesta annetun direktiivin 90/387/ETY keskeinen vaatimus. Neuvosto kuitenkin katsoo, että Euroopan parlamentin huoli tästä kysymyksestä on otettu laajalti huomioon yhteisen kannan 11 artiklassa, joka koskee rinnakkain sijoittamista ja järjestelmien jakamista.

Tarkistus n:o 46 12 artiklan 2 kohta)

Neuvosto oli sitä mieltä, että jäsenvaltioiden olisi hyvin vaikeata varmistaa kansallisten kantojensa tehokas yhteensovittaminen kansainvälisissä järjestöissä ja elimissä; jäsenvaltiot voivat vain toteuttaa tähän yhteensovittamiseen tähtääviä toimenpiteitä.

Tarkistus n:o 47 (12 artiklan 3 kohta)

Neuvosto ei katsonut voivansa noudattaa Euroopan parlamentin ehdotusta sitoa kansallisten sääntelyviranomaisten velvollisuus valvoa kansallisia televiestinnän numerointisuunnitelmia puhelinnumeroiden siirrettävyyden edistämiseen.

Tarkistus n:o 48 (12 artiklan 5 kohta) ja 53, toinen osa (entinen 19 artikla, uusi 20 artikla)

Kysymys puhelinnumeroiden siirrettävyydestä herätti runsaasti keskustelua neuvostossa siitä syystä, että tämän palvelun tarjoaminen aiheuttaa toimijoille huomattavia rasitteita.

Näiden keskustelujen päätteeksi päädyttiin seuraavaan ratkaisuun:

- tavoitteena on edelleen tämän palvelun saatavuus kaikissa suurissa taajamissa 1 päivään tammikuuta 2003 mennessä (12 artiklan 5 kohta), siten että komissio voi myöntää jäsenvaltioiden pyynnöstä lykkäystä, jos nämä voivat todistaa, että tietyille organisaatioille aiheutuisi kohtuutonta rasitetta (20 artiklan 2 kohta),
- määräaikaa voidaan mahdollisesti muuttaa 100 a artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti sen kertomuksen perusteella, joka komission on määrä esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 1999 mennessä (22 artiklan 2 kohta).

Neuvoston mukaan tämä ratkaisu ottaa tasapainoisella tavalla huomioon käyttäjien edut ja palvelusta koituvat kustannukset.

Tarkistukset n:o 49 ja 51 (entisen 16 artiklan 2 ja 5 kohta, uuden 17 artiklan 2, 3 ja 4 kohta)

Rajat ylittävissä riitatapauksissa neuvosto on katsonut asianmukaiseksi säätää sovittelumenettelystä yhteisön tasolla samaan tapaan kun avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta kiinteisiin johtoihin ja puhelintoimintaan annetuissa neuvoston direktiiveissä N:o 92/44/ETY ja 95/62/EY on säädetty, koska neuvoston näkemyksen mukaan tällaisella menettelyllä voidaan taata riita-asian jokaisen osapuolen edut.

Tarkistus n:o 53 (entinen 19 artikla, uusi 20 artikla)

Vaikkakin 20 artiklan sanamuoto poikkeaa komission muetetusta ehdotuksesta, se heijastaa kuitenkin Euroopan parlamentin mielipidettä, koska se sitoo tiukasti yhteen toisaalta tietyille jäsenvaltioille telepalvelujen vapauttamiseen annetun lisäsiirtymäajan ja toisaalta tästä direktiivistä johtuvien velvoitteiden toteuttamiseen annetun lykkäyksen näille samoille valtioille.

Tarkistus n:o 56, kolmas osa (entisen 21 artiklan 2 kohta, uuden 22 artiklan 2 kohta)

Neuvosto katsoi, että viittaus mahdollisuuteen perustaa eurooppalainen sääntelyviranomainen ei ole asianmukainen tässä direktiivissä.

- iii) On aiheellista lisäksi huomauttaa, että neuvosto on suhteessa komission ehdotukseen ja Euroopan parlamentin tarkistuksiin lisännyt yhteiseen kantaansa joitakin uusia säännöksiä.

Kyse on erityisesti seuraavista kohdista:

2 artiklan 1 kohta: Määritelmät

Yhteenliittämisen (a alakohta) ja yleisten telepalvelujen (d alakohta) määritelmät on muotoiltu uudelleen täsmällisemmin.

3 artiklan 2 kohta: Yhteenliittämisen periaatteet

Tämän artiklan sovellusala on laajennettu koskemaan yleisiä matkaviestinverkoja.

4 artiklan 2 kohta: Yhteenliittämiseen liittyvät oikeudet ja velvollisuudet

Yhteisessä kannassa täsmennetään, että organisaatioiden, joiden katsotaan olevan merkittävässä markkina-asemassa, on täytettävä ”kaikki kohtuulliset verkkoon liittymistä koskevat vaatimukset”.

4 artiklan 3 kohta: Merkittävässä markkina-asemassa olevan organisaation määrittely

Oikeusturvasyistä neuvosto piti suotavana määrittää merkittävässä markkina-asemassa oleva organisaatio artiklassa eikä vain johdanto-osassa. Vaikka teksti antaa lisää joustoa soveltamiseen, se ei kuitenkaan merkittävästi poikkea komission alkuperäisestä ehdotuksesta.

5 artiklan 1 kohta: Yleispalvelu

Neuvosto katsoi, että on asianmukaista lisätä yleispalveluvelvoitteiden mahdollisiin nettokustannusten jakajiin yleisiä puhelinliikennepalveluja tarjoavat organisaatiot.

7 artikla: Yhteenliittämismaksujen ja kustannuslaskentajärjestelmien periaatteet

Artiklan 2 kohdassa avoimuuden ja kustannuksiin suhteuttamisen periaatteet on ulotettu koskemaan myös yleisiä matkaviestinverkkoja ja -palveluja tarjoavia merkittävässä markkina-asemassa olevia organisaatioita.

Muutetussa 3 kohdassa sallitaan useampien tariffien, menettelytapojen ja eri yhteenliittämistapojen ehtojen soveltaminen erityyppisiin organisaatioihin.

Artiklan 5 kohta on muotoiltu uudelleen, jotta se olisi yhdenmukainen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelintoimintaan annetun direktiivin kanssa (13 artiklan 2 kohta).

8 artikla: Kirjanpidon erittely ja tilinpäätös

Artiklan 1 kohdassa annetaan jäsenvaltioille oikeus vaatia rakenteellisesti eriytettyä kirjanpitoa televiestintätoiminnoista organisaatioilta, joilla on erityis- tai yksinoikeuksia palvelujen tarjoamiseen muilla aloilla.

Artiklan 2 kohdan säännökset on rajoitettu koskemaan liitteen I osissa 1 ja 2 tarkoitettuja organisaatioita, jotka ovat merkittävässä markkina-asemassa.

9 artiklan 2 kohta: Kansallisten sääntelyviranomaisten yleinen vastuu

Artiklan 2 kohdassa annetaan kansallisille sääntelyviranomaisille oikeus määrätä liitteessä II määriteltyjen organisaatioiden välisen yhteenliitettävyyden osalta ennakkoehdot liitteessä VII luetelluilla alueilla.

10 artiklan a ja b kohta: Olennot vaatimukset

Viittaus erityisehtoihin toisen osapuolen hyvittämiseksi on poistettu.

13 artiklan 1 kohta: Tekniset standardit

Viittaus teollisuuden laajalti hyväksymiin ja kansainvälisten teollisuuden toimielinten kehittämiin eritelmiin on poistettu.

14 artiklan 2 kohta: Tiedon julkaiseminen ja saatavuus

Artiklan 2 kohdassa säädetään, että (4 artiklan 1 kohdassa, 5 artiklan 5 kohdassa, 6 artiklassa, 7 artiklan 3 kohdassa ja 9 artiklan 3 kohdassa määriteltyjen tietojen osalta) ajan tasalla olevat tiedot on saatettava asianomaisten osapuolten käyttöön niiden pyynnöstä veloituksetta.

16 artikla: Sääntelykomitea

Neuvosto on säätänyt, että liitteiden IV, V ja VII osalta teknisen kehityksen vaatimien muutosten tekemisessä noudatetaan vaihtoehdon III a mukaista sääntelykomiteamenettelyä yhdenmukaisuuden varmistamiseksi muiden avoimen verkon tarjoamisesta annettujen direktiivien kanssa, joissa jo säädetään tästä menettelystä.

19 artikla: Tekninen mukauttaminen

Direktiivin 19 artiklaa sovelletaan ainoastaan liitteisiin IV, V ja VII, sillä neuvosto katsoo, että koska muut liitteet ovat sidoksissa direktiivin soveltamisalaan, niitä ei voida muuttaa komiteamenettelyllä.

22 artikla: Direktiivin täytäntöönpanon tarkastelu

Yhteisessä kannassa täsmennetään, että tämä tarkastelu koskee erityisesti direktiivin kahden tärkeän säännöksen täytäntöönpanoa, jotta voitaisiin tarkistaa, onko niitä syytä muuttaa markkinoiden kehittymisen, teknologisen edistyksen ja kulutuskysynnän muutosten takia.

Kyseessä olevat säännökset koskevat yleispalvelua (5 artikla) ja numeron siirrettävyysoiminteen käyttöönotolle suurissa taajamissa asetettua määräaikaa, 1 päivää tammikuuta 2003 (12 artiklan 5 kohta).

Liite I, osa 1: Yleinen kiinteä puhelinverkko

Yleisen kiinteän puhelinverkon sovellusala laajennettiin koskemaan erityisten lisäpalvelujen tarjoamista sosiaaliin erityistarpeisiin.

Liite II: Organisaatiot, joilla on oikeus ja velvollisuus neuvotteluihin yhteenliittämisestä

Ryhmien 3 ja 4 kuvauksia on täsmennetty.

Neuvoston 18 päivänä kesäkuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 35/96

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen 96/. . /EY tekemiseksi terveystilanteen seurantaan
koskevan yhteisön toimintaohjelman hyväksymisestä kansanterveyden alalla

(96/C 220/04)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopi-
muksen ja erityisesti sen 129 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausun-
non⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa mää-
rättyä menettelyä⁽⁴⁾,

sekä katsovat, että

1. perustamissopimuksen 3 artiklan o alakohdan mukaisesti yhteisön toimintaan sisältyy myötävaikut-
taminen korkean terveydensuojelun tason toteutta-
miseen; perustamissopimuksen 129 artiklassa nimen-
omaisesti määrätään yhteisön toimivallasta tällä
alalla siten, että yhteisö myötävaikuttaa rohkaise-
malla jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja tarvit-
taessa tukemalla niiden toimintaa,
2. neuvosto on kansanterveyden alan tulevasta toimin-
nasta 27 päivänä toukokuuta 1993 antamassaan
pääntöslauselmassa⁽⁵⁾ arvioinut, että terveyttä koske-
van tiedon keruun, analysoinnin ja levityksen
samoin kuin käytettävissä olevan tiedon laadun ja
vertailukelpoisuuden parantaminen on olennaisen
tärkeää tulevien ohjelmien kehittämiseksi,

3. Euroopan parlamentti korosti kansanterveyspoliti-
ikasta Maastrichtin jälkeen antamassaan päätöslau-
selmassa⁽⁶⁾ riittävien ja asianmukaisten tietojen
saannin tärkeyttä yhteisön toiminnan kehittämiseksi
kansanterveyden alalla; Euroopan parlamentti ke-
hotti komissiota keräämään ja tutkimaan jäsenval-
tioiden terveystietoa, jotta voitaisiin arvioida kan-
santerveyspolitiikkojen vaikutuksia yhteisön tervey-
stilanteeseen,

4. komissio katsoi kansanterveyden toimintakehystä
koskevassa 24 päivänä marraskuuta 1993 antamas-
saan tiedonannossa, että yhteistyön lisääminen ver-
tailukelpoisten/yhteismitallisten terveyttä koskevien
tietojen standardoinnissa ja keräämisessä sekä seu-
rantajärjestelmien edistäminen ovat jäsenvaltioiden
politiikkoja ja ohjelmia tukevan kehyksen luomisen
edellytyksiä; terveystilanteen seuranta, mukaan lu-
kien terveyttä koskevat tiedot ja indikaattorit, on
hyväksytty painopistealueeksi tehtäessä ehdotuksia
yhteisön monivuotiseksi kansanterveyden alan ohjel-
miksi,

5. neuvosto esitti yhteisön kansanterveyden alan toi-
minnan puitteista 2 päivänä kesäkuuta 1994 anta-
massaan päätöslauselmassa⁽⁷⁾, että terveyttä koske-
vien tietojen kerääminen olisi asetettava etusijalle, ja
kehotti komissiota tekemään asiaankuuluvia ehdo-
tuksia; neuvosto katsoi, että käytettyihin tietoihin ja
indikaattoreihin olisi sisällyttävä väestön elämänlaa-
tuun liittyviä mittareita, terveyttä koskevien tarpei-
den tarkka arviointi, arvio sairauksien ennaltaehkäi-
sillä vältettävien kuolemien määrästä, eri väestöryh-
mien terveyteen vaikuttavat sosiaalis-taloudelliset
tekijät ja tarvittaessa, jos jäsenvaltiot pitävät sitä
aiheellisenä, terveydenhuolto, hoitokäytännöt ja uu-
distusten vaikutus,

6. terveystilanteen seuranta yhteisön tasolla on olennai-
sen tärkeää yhteisön kansanterveyden alan toimin-
nan suunnittelulle, seurannalle ja arvioinnille sekä
muiden yhteisön politiikkojen terveysvaikutusten
seurannalle ja arvioinnille,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 338, 16.12.1995, s. 4

⁽²⁾ EYVL N:o C 174, 17.6.1996, s. 3

⁽³⁾ EYVL N:o C 129, 2.5.1996, s. 50

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 17 päivänä huhti-
kuuta 1996 (EYVL N:o C 141, 13.5.1996, s. 94), neuvoston
yhteinen kanta vahvistettu ... (sitä ei ole vielä julkaistu
virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös tehty
... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁵⁾ EYVL N:o C 174, 25.6.1993, s. 1

⁽⁶⁾ EYVL N:o C 329, 6.12.1993, s. 375

⁽⁷⁾ EYVL N:o C 165, 17.6.1994, s. 1

(⁴) EYVL N:o L 151, 15.6.1990, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

- järjestelmä ja sen arviointia varten tarvittavat järjestelyt,
20. toissijaisuusperiaatteen mukaisesti yhteisö voi toimia aloilla, jotka eivät kuulu sen yksinomaiseen toimivaltaan, kuten terveystilanteen seuranta, vain siinä tapauksessa, että tämä toiminta voidaan sen laajuuden tai vaikutusten takia paremmin toteuttaa yhteisön tasolla,
 21. yhteisön tasolla laadittujen ja toteutettujen politiikkojen ja ohjelmien olisi erityisesti kansanterveyden alan toiminnan yhteydessä sovittava yhteen terveystilanteen seurantaan koskevan yhteisön toiminnan päämäärien ja tavoitteiden kanssa; terveystilanteen seurantaan koskevan yhteisön toiminnan toteuttamisessa olisi otettava huomioon ja se olisi sovitettava yhteen tutkimusta ja teknologista kehittämistä koskevan yhteisön puiteohjelman yhteydessä toteutetun tutkimustoiminnan kanssa; TTK-puiteohjelman yhteydessä toteutettavat terveysalan telematiikkasovelluksia koskevat hankkeet olisi sovitettava yhteen terveystilanteen seurantaan koskevan yhteisön toiminnan kanssa; yhteisön tilastotietojen alan puiteohjelman nojalla toteutettu toiminta, yhteisön hankkeet hallintojen välisessä telematiikassa tietojenvaihdossa (HVT) sekä G7-maiden terveyshankkeet olisi sovitettava kiinteästi yhteen terveystilanteen seurantaan koskevan yhteisön toiminnan toteuttamisen kanssa; eurooppalaisten erityiselinten kuten Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen tai Euroopan ympäristökeskuksen tekemä työ olisi otettava huomioon,
 22. on aiheellista vahvistaa tämän alan yhteistyötä toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden kanssa,
 23. toiminnalliselta kannalta on aiheellista turvata ja edelleen kehittää investointeja, joita on jo aiemmin suunnattu yhteisön verkkojen luomiseen ja tämän alan toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa harjoitettuun yhteistyöhön,
 24. on tärkeää, että komissio hoitaa tämän ohjelman toteuttamisen kiinteässä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa,
 25. Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat 20 päivänä joulukuuta 1994 sopineet yhteistoimintavasta perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti annettavien säädösten täytäntöönpanomenettelyssä⁽¹⁾,
 26. nykyisin tiedot eivät ole riittävän vertailukelpoisia ja päällekkäisen työn välttämiseksi on tarpeen kehittää yhdessä menetelmiä, perusteita ja tekniikoita vertailua ja muuntamista varten, kehittää asianmukaisia tietojenkeraun välineitä kuten kyselytutkimuksia, kyselylomakkeita tai näiden välineiden osia sekä erityisesti telemaattisen verkon kautta jaettavan terveystiedon tietosisällön erittelyjä,
 27. tämän ohjelman arvon ja vaikutuksen lisäämiseksi on tarpeen jatkuvasti arvioida käynnistettyjä toimia ja erityisesti niiden tehokkuutta ja tavoitteiden saavuttamista sekä kansallisella tasolla että yhteisön tasolla ja tehdä tarvittaessa aiheelliset mukautukset,
 28. tällä päätöksellä vahvistetaan tämän ohjelman koko voimassaoloajaksi rahoituspuitteet, joita budjettivallan käyttäjä pitää ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä 6 päivänä maaliskuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission julistuksen⁽²⁾ 1 kohdan mukaisesti, ja
 29. tämän ohjelman on oltava viiden vuoden pituinen, jotta toiminnan toteuttamiseen olisi riittävästi aikaa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

Ohjelman laatiminen

1. Hyväksytään terveystilanteen seurantaan koskeva yhteisön toimintaohjelma, jäljempänä 'tämä ohjelma', kansanterveyden alaan kuuluvana toimintana kaudeksi, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 1997 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2001.
2. Tämän ohjelman tavoitteena on myötävaikuttaa yhteisön terveydenseurantajärjestelmän luomiseen, jonka avulla voidaan:
 - a) mitata terveystilannetta, terveyden kehityssuuntia ja terveyttä määrittäviä tekijöitä koko yhteisön alueella
 - b) helpottaa yhteisön ohjelmien ja toimien suunnittelua, seurantaan ja arviointia
 - c) antaa jäsenvaltioille asianmukaista tietoa terveydestä, jotta voidaan tehdä vertailuja ja tukea kansallisia terveyspolitiikkoja

⁽¹⁾ EYVL N:o C 102, 4.4.1996, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o C 102, 4.4.1996, s. 4

kannustamalla jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja tuke-
malla tarvittaessa niiden toimintaa, edistämällä niiden
tämän alan politiikkojen ja ohjelmien yhteensovittamista
ja suosimalla yhteistyötä kolmansien maiden ja toimival-
taisten kansainvälisten järjestöjen kanssa.

3. Tässä ohjelmassa toteutettavat toimet ja niiden eri-
tyistavoitteet on esitetty liitteessä I seuraavien otsakkei-
den alla:

- A. Yhteisön terveystietojen laatuindikaattorien laatiminen,
- B. Yhteisön terveystietojen siirtoverkon kehittäminen,
- C. Analyysit ja selvitykset.

Liitteessä II on alustava luettelo alueista, joilla terveyttä
koskevia indikaattoreita voitaisiin ottaa käyttöön.

2 artikla

Toteuttaminen

1. Komissio varmistaa liitteessä I esitettyjen toimien
toteuttamisen 5 artiklan mukaisesti kiinteässä yhteis-
työssä jäsenvaltioiden kanssa.
2. Komissio tekee yhteistyötä terveyden seurannan
alalla toimivien laitosten ja järjestöjen kanssa.

3 artikla

Talousarvio

1. Rahoituspuitteet tämän ohjelman toteuttamiseksi
1 artiklassa tarkoitetuksi kaudeksi vahvistetaan 13 mil-
joonaksi ecuksi.
2. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vuosittaiset määrä-
rahat rahoitusnäkyvien rajoissa.

4 artikla

Johdonmukaisuus ja täydentävyys

Komissio huolehtii ottamalla mukaan jäsenvaltiot siitä,
että tämän ohjelman mukaisesti toteutettavat toimet ja
yhteisön muut asiaa koskevat ohjelmat ja aloitteet ovat
yhtenäisiä ja toisiaan täydentäviä kansanterveyden alan
toiminnan puitteissa ja erityisesti tilastotieteen puiteohjel-
man, hallintojen välisen telemaattisen tietojenvaihdon
hankkeiden sekä tutkimuksen ja teknologisen kehittämi-
sen puiteohjelman ja erityisesti sen telemaattisten sovelu-
tusten kanssa.

5 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea, joka muodustuu kah-
desta kunkin jäsenvaltion nimeämästä edustajasta ja
jonka puheenjohtajana on komission edustaja.
2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotukset tar-
vittavista toimenpiteistä, jotka koskevat:
 - a) komitean työjärjestystä
 - b) vuosittaista työohjelmaa, jossa osoitetaan toiminnan
painopisteet
 - c) tähän ohjelmaan kuuluvien hankkeiden valintaa ja
rahoitusta koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, perus-
teita ja menettelyitä, mukaan lukien ne, jotka koske-
vat yhteistyötä kansanterveyden alalla toimivaltaisten
kansainvälisten järjestöjen kanssa ja 6 artiklan 2 koh-
dassa tarkoitettujen maiden osallistumista
 - d) arviointimenettelyä
 - e) tulosten levitystä ja siirtämistä koskevia yksityiskoh-
taisia sääntöjä
 - f) edellä 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen laitosten ja
järjestöjen kanssa tehtävää yhteistyötä koskevia yksi-
tyiskohtaisia sääntöjä
 - g) tietojen toimittamiseen ja muuntamiseen sovellettavia
säännöksiä ja muita menetelmiä tietojen saattamiseksi
keskenään vertailukelpoisiksi 1 artiklan 2 kohdan
tavoitteiden saavuttamiseksi
 - h) indikaattorien määrittelyä ja valintaa koskevia sään-
nöksiä
 - i) verkkojen kehittämiseen ja toimintaan tarvittavia tie-
tosisällön erittelyjä koskevia säännöksiä.

Komitea antaa lausuntonsa edellä tarkoitettuja toimenpi-
teitä koskevista ehdotuksista määräajassa, jonka puheen-
johtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lau-
sunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan
2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä
enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuk-
sesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien
äännet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä
tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittö-
mästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean
antaman lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä
viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa noudatetaan
seuraavaa:

- komissio lykkää päättämiensä toimenpiteiden sovelta-
mista kahdella kuukaudella ilmoituskentekopäivästä

— neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin edellisessä luetelmakohdassa tarkoitetun ajan kuluessa.

3. Lisäksi komissio voi kuulla komiteaa kaikissa tämän ohjelman toteuttamista koskevissa kysymyksissä, myös yhteensovittamista koskevissa toimita 4 artiklassa mainittujen ohjelmien ja aloitteiden kanssa.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määrääjässä, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava komitealle, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

4. Komission edustaja ilmoittaa komitealle säännöllisesti:

— tämän ohjelman puitteissa myönnettyistä rahoitustuista (määrä, kesto, jakaminen ja tuen saajat)

— komission ehdotuksista tai yhteisön aloitteista ja tämän ohjelman tavoitteiden saavuttamiseen suoraan yhteydessä olevien alojen ohjelmien toteuttamisesta 4 artiklassa tarkoitetun yhtenäisyyden ja täydentävyyden varmistamiseksi.

6 artikla

Kansainvälinen yhteistyö

1. Tätä ohjelmaa toteutettaessa edistetään ja toteutetaan yhteistyötä 5 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti kolmansien maiden ja kansanterveyden alan toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa ja erityisesti

Maailman terveysjärjestön, Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) sekä Kansainvälisen työjärjestön kanssa.

2. Tähän ohjelmaan voivat osallistua assosioituneet Keski- ja Itä-Euroopan maat (KIE-maat) niiden kanssa tehtävissä, yhteisön ohjelmiin osallistumista koskevissa assosiointisopimusten lisäpöytäkirjoissa vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Tähän ohjelmaan voivat osallistua Kypros ja Malta ylimääräisten määrärahojen perusteella ja samojen sääntöjen mukaisesti, joita sovelletaan Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) maihin, kyseisten maiden kanssa sovittavien menettelyjen mukaisesti.

7 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio varmistaa toteutettujen toimien arvioinnin ottaen huomioon jäsenvaltioiden laatimat selvitykset ja käyttäen tarvittaessa apunaan ulkopuolisia asiantuntijoita.

2. Komissio antaa jakson puolivälissä väliaikakertomuksen ja tämän ohjelman toteututtua lopullisen kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio sisällyttää kertomuksiin tiedot yhteisön rahoituksesta eri toiminta-aloilla ja täydentävyydestä muiden 4 artiklassa tarkoitettujen ohjelmien ja tavoitteiden kanssa sekä 1 kohdassa tarkoitettujen arviointien tulokset. Se toimittaa kertomukset myös talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen arvioinnin perusteella komissio voi tarvittaessa tehdä asianmukaisia ehdotuksia ohjelman jatkamisesta.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta Neuvoston puolesta
Puhemies Puheenjohtaja

LIITE I

ERITYISTAVOITTEET JA -TOIMET

A. YHTEISÖN TERVEYSINDIKAATTORIEN LAATIMINEN

Tavoite

Tavoitteena on yhteisön terveysindikaattorien laatiminen tutkimalla kriittisesti olemassa olevia terveyttä koskevia tietoja ja indikaattoreita ja kehittämällä asianmukaiset menetelmät terveystietojen keruuta ja niiden vertailukelpoisiksi tekemistä varten 1 artiklan 2 kohdan tavoitteen mukaisesti.

1. Olemassa olevien terveystietojen ja -indikaattorien yksilöiminen, tutkiminen ja kriittinen analysointi Euroopan tasolla sekä jäsenvaltioissa siten, että perustana käytetään jäsenvaltioiden vahvistamia tietoja, jotta voidaan määrittää näiden tietojen merkittävyys, laatu ja kattavuusaste yhteisön indikaattoreiden laatimista varten.
2. Yhteisön terveysindikaattoreista muodostuvan kokonaisuuden yksilöiminen, mukaan lukien yhteisön ohjelmien ja toimien seurantaan kansanterveyden alalla tarkoitetuista pääindikaattoreista muodostuva alaryhmä, sekä muiden yhteisön politiikkojen, ohjelmien ja toimien seurantaan tarkoitetuista toissijaisista indikaattoreista muodostuvan alaryhmän yksilöiminen, jotta jäsenvaltiot voisivat tehdä vertailuja yhtenäisin menetelmin. Alustava luettelo alueista, joilla terveyttä koskevia indikaattoreita voitaisiin ottaa käyttöön, on liitteessä II.
3. Järjestelmällisen keruujärjestelmän ja sellaisten menetelmien kehittäminen, joilla terveystiedot saatetaan vertailukelpoisiksi 1 artiklan 2 kohdan tavoitteen saavuttamiseksi, mukaan lukien tietohakemistojen laatimisen tukeminen sekä asianmukaisten muuntamissääntöjen ja -menetelmien kehittäminen.
4. Avustaminen vertailukelpoisten tietojen keruussa tukemalla kyselytutkimusten valmistelua, mukaan lukien yhteisön tekemät tutkimukset, jotka ovat hyödyllisiä yhteisön politiikkojen laatimiselle, tai sellaisten moduulien tai hyväksytyjen kyselykaavakemallien valmistelulle, joita voidaan käyttää olemassa olevissa kyselytutkimuksissa.
5. Yhteistyön edistäminen toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa yhteisön terveystietojen ja -indikaattorien alalla sekä kansanterveyden erityisaloja koskevien terveystietojen tietojenvaihtoverkkojen edistäminen tietojen vertailukelpoisuuden parantamiseksi.
6. Standardoitujen terveydenhuollon voimavaroja koskevien tilastojen kokoamisen toteutettavuuden ja kustannus-hyötysuhteen arvioinnin kannustaminen ja tukeminen, jotta nämä tilastot voidaan tulevaisuudessa sisällyttää yhteisön terveystilanteen seurantajärjestelmään.

B. YHTEISÖN LAAJUISEN TERVEYTTÄ KOSKEVIEN TIETOJEN JAKELUVERKOSTON KEHITTÄMINEN

Tavoite

Tavoitteena on luoda terveyttä koskevien tietojen ja indikaattoreiden tehokas ja luotettava siirto- ja jakelujärjestelmä pääasiallisesti telemaattisen tietojenvaihdon välityksellä.

7. Sellaisen terveystietojen välittämiseen ja jakamiseen tarkoitetun verkon luomisen kannustaminen ja tukeminen, jossa käytetään pääasiallisesti telemaattista tietojenvaihtoa ja hajautettujen tietokantojen järjestelmää, erityisesti laatimalla tietoerittelyitä ja järjestelmään kuuluvien erityyppisten tietojen saantiin, hakuun, luotettavuuteen ja suojaamiseen sovellettavia menettelyitä.

C. ANALYYSIT JA SELVITYKSET

Tavoite

Tarpeellisten menetelmien ja välineiden kehittäminen analyysien ja selvitysten laatimiseen sekä terveystilannetta, kehityssuuntia ja terveyttä määrittäviä tekijöitä ja politiikkojen vaikutuksia terveyteen koskevien analyysien ja selvitysten tukeminen.

8. Analysointikapasiteetin luomisen kannustaminen ja tukeminen vahvistamalla olemassa olevia kapasiteetteja sekä kannustamalla ja tukemalla tutkimuksia mahdollisten uusien rakenteiden toteuttamiskelpoisuudesta vertailevissa ja ennustavissa menetelmissä ja välineissä, hypoteesien testaamista, mallien kokeilua sekä ennusteiden ja terveyttä koskevien tulosten arviointia.
9. Yhteisön kansanterveyden alan toimien ja ohjelmien vaikutuksen analysoinnin sekä tätä vaikutusta koskevien arviointikertomusten laatimisen tukeminen.
10. Terveystilannetta ja kehityssuuntia sekä terveyttä määrittäviä tekijöitä ja muiden politiikkojen vaikutusta terveyteen koskevien selvitysten ja muun tiedotusaineiston valmistamisen, laatimisen ja levityksen tukeminen.

LIITE II

Alustava luettelo alueista, joilla terveyttä koskevia indikaattoreita voitaisiin ottaa käyttöön

A. Terveystila

1. Eliniän odote:
 - eliniän odote eri ikävaiheissa
 - eliniän odote terveenä.
2. Kuolleisuus:
 - yleinen kuolleisuus
 - kuolinsyyt
 - eloonjäämisaste tietyissä sairauksissa.
3. Sairastuvuus:
 - sairastuvuus tiettyihin sairauksiin
 - samanaikaiset sairaudet.
4. Toimintakyky ja elämänlaatu:
 - oma arvio teveydentilasta
 - fyysinen kyvyttömyys
 - toiminnan vajavuus
 - toimintakunto/-kyky
 - ammatillisen toiminnan rajoittuneisuus terveyssyistä
 - mielenterveys.
5. Antropometriset ominaisuudet

B. Elämäntavat ja terveystottumukset

1. Tupakanpoltto
2. Alkoholin käyttö
3. Laittomien huumausaineiden käyttö
4. Liikunta
5. Ruokavalio
6. Sukupuolielämä
7. Muu terveyteen liittyvä toiminta

C. Elin- ja työolot

1. Työssä/työtön:
 - tilanne työelämässä.
2. Työympäristö:
 - tapaturmat
 - altistuminen syöpää aiheuttaville tai muille aineille
 - ammattitaudit.

3. Asumisolot
 4. Kotona tapahtuva ja vapaa-ajan toiminta:
 - tapaturmat kotona
 - vapaa-aika.
 5. Liikenne
 - auto-onnettomuudet.
 6. Ympäristö
 - ilman pilaantuminen
 - veden pilaantuminen
 - muut ympäristön pilaantumisen lajit
 - säteily
 - altistuminen syöpää aiheuttaville tai muille aineille muualla kuin työympäristössä.
- D. Terveysten suojeleminen**
1. Rahoituslähteet
 2. Infrastruktuurit/henkilöstö:
 - terveydenhuollon voimavarojen käyttö
 - terveydenhoitohenkilöstö.
 3. Kustannukset/menot:
 - sairaalahoido
 - avohoido
 - farmasian tuotteet.
 4. Kuluttaminen/käyttö:
 - sairaalahoido
 - avohoido
 - farmasian tuotteet.
 5. Terveysten edistäminen ja sairauksien ehkäiseminen
- E. Väestötieteelliset ja sosiaaliset tekijät**
1. Sukupuoli
 2. Ikä
 3. Siviilisääty
 4. Asuinalue
 5. Koulutus
 6. Tulot
 7. Väestön alaryhmät
 8. Sairausvakuutusturvan luonne
- F. Muuta**
1. Tuoteturvallisuus
 2. Muuta.
-

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio teki 17 päivänä lokakuuta 1995 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 129 artiklan nojalla ehdotuksen päätökseksi terveystilanteen seurantaa koskevan yhteisön toimintaohjelman hyväksymisestä kansanterveyden alalla⁽¹⁾.
2. Euroopan parlamentti antoi asiasta lausuntonsa 17 päivänä huhtikuuta 1996⁽²⁾.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 27 päivänä maaliskuuta⁽³⁾ ja alueiden komitea 18 päivänä tammikuuta 1996⁽⁴⁾.

Komissio teki kyseisten lausuntojen perusteella 15 päivänä toukokuuta 1996 muutetun ehdotuksen⁽⁵⁾.
3. Neuvosto vahvisti 17 päivänä kesäkuuta 1996 yhteisen kantansa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti.

II. TAVOITE

Tämä päätös koskee ehdotettua viidettä kansanterveyden alan yhteisön toimintaohjelmaa, jota neuvosto pitää 2 päivänä kesäkuuta antamassaan päätöslauselmassa⁽⁶⁾ ensisijaisena.

Ohjelman tavoitteena on luoda yhteisön terveystilanteen seurantarjestelmä, jolla voidaan arvioida terveystilannetta, kansanterveyden kehityssuuntia ja sitä määrittäviä tekijöitä, helpottaa yhteisön ohjelmien ja toimien valmistelua, seurantaa ja arviointia sekä suorittaa vertailuja ja tukea kansallisia terveyspolitiikkoja.

III. YHTEISEN KANNAN TARKASTELU

1. *Komission ehdotukseen tehdyt muutokset***Yleiset huomiot**

Neuvosto noudatti pääosin komission ehdottamaa lähestymistapaa ja erityisesti ohjelman sisällön osalta hyväksyi kaikki ehdotuksen liitteessä I olevat toimet.

Rahoituspuitteet (3 artiklan 1 kohta)

Neuvosto hyväksyi määrän — 13 miljoonaa ecua — joka, vaikka ei täysin vastaakaan ehdotettua, on kuitenkin hyvin lähellä sitä ja jossa toteutuu tasapaino ohjelman toimien täytäntöönpanon ja seurannan sekä budjettikurin huomioon ottamisen välillä.

Komiteamenettely (5 artiklan 2 ja 3 kohta)

Tältä osin neuvosto sen sijaan hylkäsi ehdotetun menettelyn ja hyväksyi, kuten jo aiemmin hyväksytyjen ohjelmien kohdalla, välimuotomenettelyn, jossa yhdistyy sekä

⁽¹⁾ EYVL N:o C 338, 16.12.1995, s. 4

⁽²⁾ EYVL N:o C 141, 13.5.1996, s. 94

⁽³⁾ EYVL N:o C 174, 17.6.1996, s. 3

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 129, 2.5.1996, s. 50

⁽⁵⁾ KOM(96) 222 lopull. — 95/0238(COD) (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁶⁾ EYVL N:o C 165, 17.6.1994, s. 1

ohjelman hallinnoinnissa tarvittava joustavuus että tarve liittää jäsenvaltiot aktiivisemmin eräiden tärkeiden päätösten tekemiseen: merkittävien päätösten osalta sovelletaan hallintokomiteamenettelyä, muiden asioiden osalta, yhteensovittamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt mukaan lukien, neuvoa-antavaan komiteaan perustuvaa menettelyä.

Erityiskohdat

Lisäksi neuvosto teki joitakin täsmennyksiä, selvennyksiä ja eräitä pieniä täydennyksiä, erityisesti tietosuoja koskeviin määräyksiin tehtyihin viittauksiin (johdanto-osan 18 kappale), ohjelman tavoitteeseen (1 artiklan 2 kohta), yhtenäisyyteen ja täydentävyyteen (4 artikla), kansainväliseen yhteistyöhön (6 artiklan 1 kohta) sekä seurantaan ja arviointiin (7 artiklan 3 kohta ohjelman mahdollisen jatkamisen osalta). Vertailukelpoisten tietojen keruun osalta (5 artiklan 2 kohdan g alakohta ja liitteen I A osan erityistavoite ja 3 kohta) neuvosto hyväksyi ehdotettua väljemmän ja joustavamman sanamuodon.

2. Euroopan parlamentin tarkistukset

a) Komission muutettuun ehdotukseensa sisällyttämät tarkistukset

Parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä tehdyistä 44 tarkistuksista komissio hyväksyi 28, joista

- seitsemän sellaisinaan (tarkistukset 12, 16, 17, 18, 20, 23 ja 29) ja
- 21 osittain (tarkistukset 1—3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 19, 25, 33—40 ja 43).

i) Neuvoston hyväksymät tarkistukset

Neuvosto hyväksyi yhteisessä kannassaan sellaisinaan parlamentin tarkistukset 17 ja 20.

Tämän lisäksi neuvosto hyväksyi osittain tai toisessa muodossa tarkistukset 1, 4, 7, 8, 9, 11, 19, 23, 25, 29 (1 artiklan 3 kohta ja liite I A osa 2 kohta), 33, 35—40 ja 42 (muodon osalta), useimmissa tapauksissa komission ehdottamassa muodossa.

ii) Tarkistukset, joita neuvosto ei hyväksynyt

Neuvosto ei sitä vastoin voinut toimia komission tavoin seuraavien Euroopan parlamentin ehdottamien tarkistusten osalta:

Komission kokonaisuudessaan hyväksymät tarkistukset

- Tarkistus 12 (johdanto-osan 15a kappale)

Neuvosto ei hyväksynyt tätä terveys- sekä työterveys- ja työturvallisuusalan yhteistyöhön tähtäävää tarkistusta, koska se katsoi, että tällainen yhteistyö ylittäisi ohjelman toiminta-alan ja että siitä aiheutuisi ohjelman sisäisiä budjettivaikauksia.

On kuitenkin aiheellista korostaa, että yhteisen kannan 6 artiklassa määrätään kansainvälisen yhteistyön yhteydessä muun muassa Kansainvälisen työjärjestön kanssa tehtävän yhteistyön edistämisestä.

- Tarkistukset 16 ja 18 (uusi johdanto-osan 16a kappale, jolla korvataan 23 kappale)

Neuvosto ei pitänyt tarpeellisena muuttaa tämän kappaleen alkuperäistä sijoitusta.

Komission osittain hyväksymät tarkistukset

- Tarkistus 3 (uusi johdanto-osan 3b kappale)
- Tarkistus 6 (uusi johdanto-osan 11a kappale)
- Tarkistus 34 (liitteen IA uusi 6a kohta)

Neuvosto ei voinut hyväksyä näitä tarkistuksia, joiden tarkoituksena on luoda pysyvä rakenne (Euroopan terveystilanteen seurantakeskus), koska sen mielestä tämän (kestoltaan rajatun) ohjelman yhteydessä ei ole aiheellista päättää tällaisista rakenteista.

Näin ollen neuvosto tyytyi hyväksymään yleisellä tasolla komission muutettuun ehdotukseen tehtyjä muutoksia, jotka myötäilevät parlamentin tarkistuksia:

- viittaus "olemassa olevien laitteiden kehittämiseen" yhteisen kannan johdanto-osan 13 kappaleessa (entisessä 12 kappaleessa) ja
- viittaus "olemassa olevien kapasiteettien vahvistamiseen" liitteen I C osan 8 kohdassa.

— Tarkistus 10 (johdanto-osan 14 kappale)

Neuvosto katsoi, että sen säilyttämä alkuperäisen ehdotuksen teksti antoi mahdollisuuden ottaa huomioon parlamentin huolenaiheet ja antoi samalla enemmän joustavuutta seurantajärjestelmän organisoinnin tekniselle toteuttamiselle.

— Tarkistus 13 (johdanto-osan 16 kappale)

Neuvosto katsoi yhteisen kantansa johdanto-osan 18 kappaleessa otetun täysin huomioon olemassa olevat tietojen luottamuksellisuutta ja tietosuoja koskevat velvoitteet.

b) Tarkistukset, joita komissio ei sisällyttänyt muutettuun ehdotukseensa

i) Neuvosto myöntäisi yleensä niitä perusteita, joilla komissio jätti hyväksymättä tietyt parlamentin tarkistukset, koska

- kyseiset tarkistukset eivät noudata EY:n perustamissopimuksen 129 artiklan sanamuotoa tai tarkoitusta tai koska ne eivät ole yhdenmukaisia muiden kansanterveysalan ohjelmien vastaavien määräysten kanssa tai eivät kuulu ehdotetun ohjelman alaan (tarkistukset 2, 15, 21, 32, 43 ja 47)
- kyseisissä tarkistuksissa ehdotetaan joustamattomampaa sanamuotoa ja/tai rajoitetaan ohjelman soveltamisalaa (tarkistukset 5, 14, 30 ja 45)

Huom. Tarkistus 30 (liitteen I A osan 3 kohta): vrt. perusteluiden III osaston 1 kohdan 3 alakohdassa oleva huomio.

- kyseiset tarkistukset on otettu huomioon muualla (tarkistukset 26, 27 ja 28).

ii) Neuvosto hyväksyi osittain tai toisessa muodossa:

- tarkistuksen 31 (liitteen I A osa) asiasisällön osalta täydentämällä 1 kohdan tekstiä
- tarkistuksen 46 hyväksymällä 3 artiklan osalta jo hyväksytyjen päätösten vastaavien määräysten sanamuotoa vastaavan sanamuodon (yhteisen kannan johdanto-osan 28 kappale).

IV. PÄÄTELMÄT

Jo hyväksytyjen ohjelmien täytäntöönpanomenettelyä seuraten neuvosto säilytti asiasisällön osalta komission ehdotuksen sellaisena kuin se on parlamentin lausunnon perusteella muutettuna.